

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

A. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei de modificació de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià (RE número 52.079).

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS VALENCIANES

La Mesa de les Corts Valencianes, en la reunió del dia 13 de setembre de 2006, ha acordat tramitar el Projecte de llei de modificació de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià (RE número 52.079).

D'acord amb el que disposen els articles 107 i 108 del RCV, s'ordena la tramesa a la Comissió d'Educació i Cultura i la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes*.

Els diputats, les diputades i els grups parlamentaris disposen d'un termini de 15 dies hàbils, comptadors a partir de l'endemà de la publicació en el BOCV, per a la presentació d'esmenes.

Palau de les Corts Valencianes
València, 13 de setembre de 2006

El president,
Julio de España Moya

PROJECTE DE MODIFICACIÓ DE LLEI 4/1998, DE 11 DE JUNY, DEL PATRIMONI CULTURAL VALENCIÀ

Exposició de motius

Després de huit anys de vigència de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, i sense prejuí de les millores introduïdes per mitjà de la Llei 7/2004, de 19 d'octubre, considerant l'experiència pràctica que s'ha tingut en este temps en l'aplicació de la llei, s'ha posat de manifest la necessitat adaptar-la al ritme de les innovacions derivades del creixement econòmic i del desenvolupament urbanístic que poden directament incidir sobre el patrimoni cultural de la Comunitat Valenciana.

La present modificació es dicta en exercici de les competències previstes en l'article 49, apartat 1, números 4.¹, 5.^é i 6.^é de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i considerant la legislació estatal vigent en esta matèria, de manera que és, per tant una actualització d'un text normatiu que, si bé ha demostrat una gran eficàcia en la seua aplicació, pels motius anteriorment citats, necessita la seua adaptació a la nova realitat social, urbanística i cultural.

Les actuacions sobre el patrimoni no han d'estar tan sols dirigides a conservar-lo i restaurar-lo, sinó també a dotar-lo de nous valors. Per això, a més de fomentar-ne la conservació també s'han de realitzar esforços per a la seua posada en vàlua. D'este equilibri es derivarà una fortaleza capaç de marcar la seua empremta en l'àmbit de la societat globalitzada.

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓN

A. PROYECTOS DE LEY

Proyecto de ley de modificación de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del patrimonio cultural valenciano (RE número 52.079).

PRESIDENCIA DE LAS CORTES VALENCIANAS

La Mesa de las Cortes Valencianas, en la reunión del día 13 de septiembre de 2006, ha acordado tramitar el Proyecto de ley de modificación de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del patrimonio cultural valenciano (RE número 52.079).

De acuerdo con lo que disponen los artículos 107 y 108 del RCV, se ordena la tramitación a la Comisión de Educación y Cultura y la publicación en el *Boletín Oficial de las Cortes Valencianas*.

Los diputados, las diputadas y los grupos parlamentarios disponen de un plazo de 15 días hábiles, a contar a partir del día siguiente de la publicación en el BOCV, para la presentación de enmiendas.

Palau de les Corts Valencianes
Valencia, 13 de septiembre de 2006

El presidente,
Julio de España Moya

PROYECTO DE MODIFICACIÓN DE LA LEY 4/1998, DE 11 DE JUNIO DE PATRIMONIO CULTURAL VALENCIANO

Exposición de motivos

Tras ocho años de vigencia de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, y sin perjuicio de las mejoras introducidas mediante la Ley 7/2004, de 19 de octubre, considerando la experiencia práctica que se ha tenido en este tiempo en la aplicación de la ley se ha puesto de manifiesto la necesidad de adaptar la misma al ritmo de las innovaciones derivadas del crecimiento económico y del desarrollo urbanístico que pueden directamente incidir sobre el patrimonio cultural de la Comunitat Valenciana.

La presente modificación se dicta en ejercicio de las competencias previstas en el artículo 49, apartado 1, números 4.º, 5.º y 6.º del Estatuto de Autonomía de la Comunitat Valenciana, y teniendo en cuenta la legislación estatal vigente en esta materia, siendo por tanto una actualización de un texto normativo que si bien ha demostrado una gran eficacia en su aplicación, por los motivos anteriormente citados, precisa de su adaptación a la nueva realidad social, urbanística y cultural.

Las actuaciones sobre el patrimonio no deben tan sólo estar dirigidas a su conservación y restauración sino también a dotarlo de nuevos valores. Por ello, además de fomentar su conservación también se deben realizar esfuerzos para su puesta en valor. De este equilibrio se derivará una fortaleza capaz de marcar su impronta en el ámbito de la sociedad globalizada.

Procurar este equilibri és un repte que compromet l'acció de totes les administracions públiques cap al nostre patrimoni, de manera que en el procés no es perda la seua naturalesa i la seua condició identitària, perquè este configura l'imaginari col·lectiu i és un dels elements més valuosos que servixen per a cohesionar els pobles i per a integrar al mateix temps els que s'aproximen al seu coneixement o es desplacen per a compartir en societat les seues experiències i les seues vides.

Tres són els objectius fonamentals de la present modificació: per una costat, la necessitat de concretar i perfilar encara més els criteris i exigències que s'han d'incloure en els plans especials de protecció dels béns d'interés cultural; en segon lloc, ampliar els criteris d'actuació en els processos de restauració i, finalment, completar la sistemàtica de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià.

En primer terme, cal destacar que el precepte sobre el qual s'ha operat una major modificació és aquell relatiu al contingut dels plans especials de protecció, o altres instruments urbanístics assimilables, dels béns d'interés cultural, introduint aquelles condicions i criteris encaminats a fer que les intervencions en els seus àmbits siguen el més respectuoses possibles amb el valor patrimonial que els caracteritza.

Així, entre altres consideracions, el dit planejament procurarà el manteniment de les edificacions tradicionals, així com també l'harmonització d'aquelles que inevitablement hagen de renovar-se en contextos preexistents per mitjà d'una normativa reguladora de la tipologia i morfologia basada en estudis històrics, arquitectònics, urbanístics i paisatgístics. De la mateixa manera analitzarà l'estructura viària per a articular l'espai públic en relació amb l'ús i l'accessibilitat.

En segon terme, i pel que fa als criteris d'intervenció en monuments i jardins històrics i espais etnològics, es determina que, sempre que hi haja alguna pervivència d'elements originals i un coneixement documental suficient d'allò que s'ha perdut, podran autoritzar-se les reconstruccions totals o parcials dels béns, amb la consegüent justificació documental del procés reconstructiu.

En tercer terme, es complementa i perfecciona la sistemàtica de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, d'una banda, introduint la figura d'«Espai Etnològic» dins de les categories amb què pot ser declarat un bé d'interés cultural, i d'una altra banda, donant expressió a un reconeixement singularitzat de la resta dels béns inventariats, amb equiparació de categories, en el cas d'immobles en correspondència a les establides per als béns de màxim rang.

Amb este fi, es preveu la inscripció dels dits béns com a béns immaterials de rellevància local, béns mobles de rellevància patrimonial, béns del patrimoni documental i bibliogràfic i audiovisual de rellevància patrimonial i béns immaterials de naturalesa tecnològica de rellevància patrimonial. Això permetrà que aquelles expressions culturals clarament destacables que no aconsegueixen una excel·lència tal que les faça mereixedores de ser declarades béns d'interés cultural, siguen reconegudes i tutelades d'acord amb la seua importància local o patrimonial.

Pel que fa als béns immobles de rellevància local, es concreta el procediment extraordinari per al seu reconeixement per part de la conselleria competent en matèria de cultura, que complementa allò establert per al desenvolupament de les capacitats i competències municipals reconegudes per la llei en esta matèria.

Procurar tal equilibrio es un reto que compromete la acción de todas las administraciones públicas hacia nuestro patrimonio, de manera que en el proceso no se pierda su naturaleza y su condición identitaria, porque éste configura el imaginario colectivo y es uno de los elementos más valiosos que sirven para cohesionar a los pueblos y para integrar al mismo tiempo a quienes se aproximan a su conocimiento o se desplazan para compartir en sociedad sus experiencias y sus vidas.

Tres son los objetivos fundamentales de la presente modificación: por una lado la necesidad de concretar y perfilar aún más los criterios y exigencias que deben incluirse en los planes especiales de protección de los bienes de interés cultural; en segundo lugar ampliar los criterios de actuación en los procesos de restauración y por último completar la sistemática del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano.

En primer término, cabe destacar que el precepto sobre el que se ha operado una mayor modificación es aquel relativo al contenido de los planes especiales de protección, u otros instrumentos urbanísticos asimilables, de los Bienes de interés cultural, introduciendo aquellas condiciones y criterios encaminados a que las intervenciones en sus ámbitos sean lo más respetuosas posibles con el valor patrimonial que los caracteriza.

Así, entre otras consideraciones, dicho planeamiento procurará el mantenimiento de las edificaciones tradicionales así como la armonización de aquellas que inevitablemente deban renovarse en contextos preexistentes mediante una normativa reguladora de la tipología y morfología basada en estudios históricos, arquitectónicos, urbanísticos y paisajísticos. De igual manera analizará la estructura viaria para articular el espacio público en relación con el uso y la accesibilidad.

En segundo término, y en lo que respecta a los criterios de intervención en monumentos y jardines históricos y espacios etnológicos, se determina que, siempre que exista alguna pervivencia de elementos originales y conocimiento documental suficiente de lo perdido, podrán autorizarse las reconstrucciones totales o parciales de los bienes debiendo justificarse documentalmente el proceso reconstructivo.

En tercer término, se complementa y perfecciona la sistemática del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, por un lado, introduciendo la figura de «Espacio Etnológico» dentro de las categorías con las que puede ser declarado un bien de interés cultural, y por otro lado, dando expresión a un reconocimiento singularizado del resto de los bienes inventariados, con equiparación de categorías, en el caso de inmuebles en correspondencia a las establecidas para los bienes de máximo rango.

A tal fin se prevé la inscripción de dichos bienes como bienes inmateriales de relevancia local, bienes muebles de relevancia patrimonial, bienes del patrimonio documental y bibliográfico y audiovisual de relevancia patrimonial y bienes inmateriales de naturaleza tecnológica de relevancia patrimonial. Ello permitirá que aquellas expresiones culturales clarament destacables que no alcanzan una excelencia tal que les haga merecedoras de ser declaradas bienes de interés cultural, sean reconocidas y tuteladas en consonancia con su importancia local o patrimonial.

En lo que concierne a los bienes inmuebles de relevancia local se concreta el procedimiento extraordinario para su reconocimiento por parte de la conselleria competente en materia de cultura, que complementa aquel establecido para el desarrollo de las capacidades y competencias municipales reconocidas por la ley en esta materia.

Com a impuls al patrimoni cultural immoble de rellevància local, es dota d'este reconeixement, per ministeri de la llei i de manera genèrica, una sèrie de segments arquitectònics de contrastat interès patrimonial relacionats en la seua disposició addicional primera.

Finalment, a fi de donar l'adequada cabuda en l'Inventari General a aquells béns socialment i culturalment apreciats i que, amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, van comptar amb expedients per a reconeixement singular, es faculta el Consell perquè, a través d'un procediment abreujat, els inscriba amb els nivells i les categories vigents. El dit procediment afecta també aquells béns de la Comunitat Valenciana que van ser declarats entre els anys 1936 i 1939.

A més d'estos tres objectius fonamentals, la present modificació incidix en el perfeccionament de determinats aspectes en benefici de la millor protecció i gestió del patrimoni cultural valencià. Així, donada la fragilitat i importància dels béns tutelats i en concordança amb la regulació en matèria de territori i urbanisme, es generalitza la regla del silenci negatiu en els procediments administratius seguits com a conseqüència d'intervencions sobre els béns protegits. També s'introdueixen modificacions de sistemàtica protectora en els camps de l'arqueologia i la paleontologia, i es reforça l'activitat inspectora de l'administració.

En conclusió, esta modificació insistix en la línia de protecció legal que, des de l'entrada en vigor de la Llei 4/1998 d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, s'ha demostrat fructífera i complementa i perfecciona els seus objectius fonamentals i esmena aquelles disfuncions o deficiències que en la seua aplicació pràctica s'han advertit.

Esta llei és conforme amb l'informe del Consell Jurídic Consultiu i en la seua elaboració s'han seguit els tràmits exigits per l'article 49 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, del Govern Valencià, havent-se demanat, així mateix, l'informe del Consell Valencià de Cultura.

Article 1

Modificació de l'articulat de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià

Els articles de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, que s'esmenten a continuació, quedaran redactats com segueix:

I. «Article 1. Objecte

1. Esta llei té com a objecte la protecció, la conservació, la difusió, el foment, la investigació i l'acreciment del patrimoni cultural valencià.

2. El patrimoni cultural valencià està constituït pels béns mobles i immobles de valor històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, paleontològic, etnològic, documental, bibliogràfic, científic, tècnic, o de qualsevol altra naturalesa cultural, existents en el territori de la Comunitat Valenciana o que, trobant-se fora de la Comunitat, siguen especialment representatius de la història i la cultura valenciana. La Generalitat promourà el retorn a la Comunitat Valenciana d'estos últims a fi de fer possible l'aplicació a estos de les mesures de protecció i foment previstes en esta llei.

3. També formen part del patrimoni cultural valencià, en qualitat de béns immaterials del patrimoni etnològic, les creacions, coneixements, tècniques, pràctiques i usos més representatius i valuosos de les formes de vida i de la cultura tradicional valenciana.

Como impulso al patrimonio cultural inmueble de relevancia local, se procede a dotar de este reconocimiento, por ministerio de la ley y de manera genérica, a una serie de segmentos arquitectónicos de contrastado interès patrimonial relacionados en su disposición adicional primera.

Por último, a fin de dar adecuada cabida en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano a aquellos bienes social y culturalmente apreciados y que con anterioridad a la entrada en vigor de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, contaron con expedientes para reconocimiento singular, se faculta al Consell para que, a través de un procedimiento abreviado, los inscriba con los niveles y categorías vigentes. Dicho procedimiento alcanza también aquellos bienes de la Comunitat Valenciana que fueron declarados entre los años 1936 y 1939.

Además de estos tres objetivos fundamentales, la presente modificación incide en el perfeccionamiento de determinados aspectos en beneficio de la mejor protección y gestión del patrimonio cultural valenciano. Así, dada la fragilidad e importancia de los bienes tutelados y en concordancia con la regulación en materia de territorio y urbanismo, se generaliza la regla del silencio negativo en los procedimientos administrativos seguidos como consecuencia de intervenciones sobre los bienes protegidos. También se introducen modificaciones de sistemática protectora en los campos de la arqueología, paleontología y se refuerza la actividad inspectora de la administración.

En conclusión, esta modificación hace hincapié en la línea de protección legal que desde la entrada en vigor de Ley 4/98 de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, se ha demostrado fructífera, complementando y perfeccionando sus objetivos fundamentales y subsanando aquellas disfunciones o deficiencias que en su aplicación práctica se han advertido.

La presente ley es conforme con el informe del Consell Jurídic Consultiu y en su elaboración se han seguido los trámites exigidos por el artículo 49 de la Ley 5/1983, de 30 de diciembre, del Gobierno Valenciano, habiéndose recabado, asimismo, el informe del Consell Valencià de Cultura.

Artículo 1

Modificación del articulado de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano

Los artículos de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, que a continuación se relacionan, quedarán redactados como sigue:

I. «Artículo 1. Objeto

1. La presente ley tiene por objeto la protección, la conservación, la difusión, el fomento, la investigación y el acrecentamiento del patrimonio cultural valenciano.

2. El patrimonio cultural valenciano está constituido por los bienes muebles e inmuebles de valor histórico, artístico, arquitectónico, arqueológico, paleontológico, etnológico, documental, bibliográfico, científico, técnico, o de cualquier otra naturaleza cultural, existentes en el territorio de la Comunitat Valenciana o que, hallándose fuera de él, sean especialmente representativos de la historia y la cultura valenciana. La Generalitat promoverá el retorno a la Comunitat Valenciana de estos últimos a fin de hacer posible la aplicación a ellos de las medidas de protección y fomento previstas en esta ley.

3. También forman parte del patrimonio cultural valenciano, en calidad de bienes inmateriales del patrimonio etnológico, las creaciones, conocimientos, técnicas, prácticas y usos más representativos y valiosos de las formas de vida y de la cultura tradicional valenciana.

Així mateix, formen part del dit patrimoni com a béns immaterials les expressions de les tradicions del poble valencià en les seues manifestacions musicals, artístiques, gastronòmiques o d'oci, i en especial aquelles que han sigut objecte de transmissió oral i les que mantenen i potencien l'ús del valencià.

4. Els béns immaterials de naturalesa tecnològica que constituïsquen manifestacions rellevants o fites de l'evolució tecnològica de la Comunitat Valenciana són, així mateix, elements integrants del patrimoni cultural valencià.»

II. «Article 10. Suspensió d'intervencions

1. La conselleria competent en matèria de cultura suspendrà cautelarment qualsevol intervenció en béns mobles o immobles que posseïsquen algun dels valors mencionats en l'article 1.2 d'esta llei quan considere que la intervenció posa en perill els dits valors.

Així mateix, en el marc del que disposa l'article 35.5, es podrà acordar la suspensió d'intervencions que hagen segut autoritzades conforme al que disposa esta llei quan apareguen signes o elements de valor cultural que evidencien la seua falta d'adequació amb l'autorització concedida.

2. Tractant-se de béns immobles, requerirà a l'ajuntament corresponent que adopte les mesures necessàries per a l'efectivitat des de la suspensió que seran executades subsidiàriament per la Conselleria mateix en defecte d'actuació municipal. En el termini de dos mesos a comptar de la suspensió la Conselleria, amb un informe previ de l'ajuntament, acordarà el que en cada cas siga procedent, inclosa, si és el cas, la iniciació del procediment corresponent per a la inscripció del bé en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià. Transcorregut el termini assenyalat sense que haguera recaigut resolució s'entendrà alçada la suspensió.»

III. «Article 11. Impacte ambiental i transformació del territori

1. Els estudis d'impacte ambiental relatius a qualsevol classe de projectes, públics o privats, que puguen incidir sobre béns integrants del patrimoni cultural valencià hauran d'incorporar l'informe de la conselleria competent en matèria de cultura sobre la conformitat del projecte amb la normativa de protecció del patrimoni cultural. El dit informe s'emetrà en el termini improrrogable de tres mesos i vincularà l'òrgan que haja de realitzar la declaració d'impacte ambiental.

2. Transcorreguts tres mesos des que es va sol·licitar, es podrà entendre emés en sentit desfavorable. El transcurs del termini expressat no eximirà la conselleria competent en matèria de cultura de l'obligació d'emetre l'informe corresponent.

3. El termini per a l'emissió d'este informe començarà a computar a partir de l'aportació, davant l'òrgan competent en matèria de patrimoni cultural, de l'estudi d'impacte ambiental elaborat conforme al que estableix l'apartat següent.

4. Tractant-se de projectes inclosos en plans o programes d'infraestructures aprovats per la Generalitat, una vegada expirat el termini a què es fa menció en el primer paràgraf d'este article, es podrà requerir per escrit a la conselleria competent en matèria de cultura a fi que emeta l'informe; passats 30 dies des de la presentació del requeriment sense que este s'haja evacuat, s'entendrà emés en sentit favorable, i es podran prosseguir les actuacions, sense perjudi del que disposa l'article 83.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

5. La conselleria competent en matèria de cultura determinarà les actuacions prèvies necessàries per a l'elabora-

Asimismo, forman parte de dicho patrimonio como bienes inmateriales las expresiones de las tradiciones del pueblo valenciano en sus manifestaciones, musicales, artísticas, gastronómicas o de ocio, y en especial aquellas que han sido objeto de transmisión oral y las que mantienen y potencian el uso del valenciano.

4. Los bienes inmateriales de naturaleza tecnológica que constituyan manifestaciones relevantes o hitos de la evolución tecnológica de la Comunitat Valenciana son, así mismo, elementos integrantes del patrimonio cultural valenciano.»

II. «Artículo 10. Suspensión de intervenciones

1. La conselleria competente en materia de cultura suspenderá cautelarmente cualquier intervención en bienes muebles o inmuebles que posean alguno de los valores mencionados en el artículo 1.2 de esta ley cuando estime que la intervención pone en peligro dichos valores.

Asimismo, en el marco de lo dispuesto en el artículo 35.5, se podrá acordar la suspensión de intervenciones que hayan sido autorizadas conforme a lo dispuesto en esta ley cuando aparezcan signos o elementos de valor cultural que evidencien su falta de adecuación con la autorización concedida.

2. Tratándose de bienes inmuebles, requerirá al ayuntamiento correspondiente a que adopte las medidas necesarias para la efectividad de la suspensión que serán ejecutadas subsidiariamente por la propia Conselleria en defecto de actuación municipal. En el plazo de dos meses a contar desde la suspensión la Conselleria, previo informe del Ayuntamiento, acordará lo que en cada caso sea procedente, incluida, en su caso, la iniciación del procedimiento correspondiente para la inscripción del bien en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano. Transcurrido el plazo señalado sin que hubiere recaído resolución se entenderá levantada la suspensión.»

III. Artículo 11. Impacto ambiental y transformación del territorio.

Los estudios de impacto ambiental relativos a toda clase de proyectos, públicos o privados, que puedan incidir sobre bienes integrantes del patrimonio cultural valenciano deberán incorporar el informe de la conselleria competente en materia de cultura acerca de la conformidad del proyecto con la normativa de protección del patrimonio cultural. Dicho informe se emitirá en el plazo improrrogable de tres meses y vinculará al órgano que deba realizar la declaración de impacto ambiental.

2. Transcurridos tres meses desde que se solicitó, se podrá entender emitido en sentido desfavorable. El transcurso del plazo expresado no eximirá a la conselleria competente en materia de cultura de la obligación de emitir el informe correspondiente.

3. El plazo para la emisión de este informe comenzará a computar a partir de la aportación, ante el órgano competente en materia de patrimonio cultural, del estudio de impacto ambiental elaborado conforme a establecido en el apartado siguiente.

4. Tratándose de proyectos incluidos en planes o programas de infraestructuras aprobados por la Generalitat, una vez expirado el plazo al que se hace menció en el primer párrafo de este artículo, se podrá requerir por escrito a la Conselleria competente en materia de cultura a fin de que emita el informe; pasados 30 días desde la presentación del requerimiento sin que éste se haya evacuado, se entenderá emitido en sentido favorable, pudiéndose proseguir las actuaciones, sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 83.3 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

5. La conselleria competente en materia de cultura determinará las actuaciones previas necesarias para la elabora-

ració de l'informe previst en l'apartat anterior, les quals, si és el cas, se sotmetran al règim d'autoritzacions previst en esta llei.

6. Aquells projectes de planificació o transformació del territori que per la legislació específica no estiguen subjectes a tràmits d'avaluació ambiental, però que compreguen en el seu àmbit béns inscrits en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià o béns de naturalesa arqueològica o paleontològica, hauran de sotmetre's a informe previ i vinculant de la conselleria competent en matèria de cultura.»

IV. «Article 14. Inspecció i vigilància

1. La Generalitat establirà els òrgans d'inspecció i vigilància del patrimoni cultural que millor asseguren el compliment de les disposicions d'esta llei. Els dits òrgans estaran integrats per personal especialitzat en la protecció del patrimoni cultural que dependrà funcionalment de la conselleria competent en matèria de cultura. L'estructura i el funcionament dels dits òrgans i les atribucions del personal al seu servici es determinaran reglamentàriament.

2. La inspecció autonòmica podrà sol·licitar de les administracions municipals totes les dades i els antecedents que foren necessaris per a l'exercici de les seues competències.

3. Les forces i els cossos de seguretat, en l'àmbit de les seues competències respectives, col·laboraran amb la funció inspectora, prestant-li auxili quan els siga sol·licitat.

4. El personal adscrit a la inspecció tindrà la consideració d'agent de l'autoritat i estarà capacitat per a demanar, amb el dit caràcter, tota la informació, documentació i ajuda material que necessite per a l'adequat compliment de les seues funcions. Este personal està facultat per a requerir i examinar qualsevol classe de documents relatius al planejament, comprovar l'adequació dels actes d'intervenció, edificació i ús a la normativa urbanística i patrimonial aplicable i obtenir la informació necessària per al compliment de les seues funcions. En la seua actuació se li haurà de facilitar el lliure accés a les finques, edificacions o locals on es realitzen les obres o usos que es pretenguen inspeccionar i que no tinguen la condició de domicili o de lloc assimilat a este.

5. Quan es considere necessari deixar constància de qualsevol intervenció sobre el patrimoni cultural valencià, la inspecció alçarà la corresponent acta que contindrà les dades identificatives de totes les persones intervinents, si-guen propietaris, promotors, constructors, tècnics o usuaris, i descriurà succintament els elements essencials de l'actuació.

6. Les actes de la inspecció gaudixen de la presumpció de veracitat, i el seu valor i força probatoris només cediran quan en l'expedient que s'instruïska com a conseqüència de estes s'acredite el contrari de manera inequívoca i indubtable.»

V. «Article 15. Objecte i contingut de l'inventari

1. Es crea l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, adscrit a la conselleria competent en matèria de Cultura, com a instrument unitari de protecció dels béns mobles, immobles i immaterials del patrimoni cultural els valors dels quals hagen de ser especialment preservats i coneguts.

2. En l'inventari s'inscriuran:

1.º Els béns mobles, immobles i immaterials, declarats d'interés cultural d'acord amb el que disposa el capítol III del títol II d'esta llei. Formaran la secció 1.ª de l'Inventari.

2.º Els béns immobles de rellevància local, inclosos amb este caràcter en els catàlegs de béns i espais protegits. S'inscriuran en la secció 2.ª de l'Inventari.

ción del informe contemplado en el apartado anterior que, en su caso, se someterán al régimen de autorizaciones previsto en la presente ley.

6. Aquellos proyectos de planificación o transformación del territorio que por la legislación específica no estén sujetos a trámites de evaluación ambiental pero que comprendan en su ámbito bienes inscritos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano o bienes de naturaleza arqueológica o paleontológica, deberán someterse a informe previo y vinculante de la conselleria competente en materia de cultura.»

IV. «Artículo 14. Inspección y vigilancia

1. La Generalitat establecerá los órganos de inspección y vigilancia del patrimonio cultural que mejor aseguren el cumplimiento de las disposiciones de esta ley. Dichos órganos estarán integrados por personal especializado en la protección del patrimonio cultural que dependerá funcionalmente de la conselleria competente en materia de cultura. Reglamentariamente se determinarán la estructura y funcionamiento de dichos órganos y las atribuciones del personal a su servicio.

2. La inspección autonómica podrá solicitar de las administraciones municipales cuantos datos y antecedentes fueran necesarios para el ejercicio de sus competencias.

3. Las fuerzas y cuerpos de seguridad, en el ámbito de sus respectivas competencias, colaborarán con la función inspectora, prestando su auxilio cuando se les solicite.

4. El personal adscrito a la inspección tendrá la consideración de agente de la autoridad y estará capacitado para recabar, con dicho carácter, cuanta información, documentación y ayuda material precise para el adecuado cumplimiento de sus funciones. Este personal está facultado para requerir y examinar toda clase de documentos relativos al planeamiento, comprobar la adecuación de los actos de intervención, edificación y uso a la normativa urbanística y patrimonial aplicable y obtener la información necesaria para el cumplimiento de sus funciones. En su actuación deberá facilitársele libre acceso a las fincas, edificaciones o locales donde se realicen las obras o usos que se pretendan inspeccionar y que no tengan la condición de domicilio o de lugar asimilado a éste.

5. Cuando se estime necesario dejar constancia de cualquier intervención sobre el patrimonio cultural valenciano, la inspección levantará la correspondiente acta que contendrá los datos identificativos de todas las personas intervinientes, sean propietarios, promotores, constructores, técnicos o usuarios, y describirá succintamente los elementos esenciales de la actuación.

6. Las actas de la inspección gozan de la presunción de veracidad, y su valor y fuerza probatorios sólo cederán cuando en el expediente que se instruya como consecuencia de las mismas se acredite lo contrario de manera inequívoca e indubitada.»

V. «Artículo 15. Objeto y contenido del inventario

Se crea el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, adscrito a la Conselleria competente en materia de cultura, como instrumento unitario de protección de los bienes muebles, inmuebles e inmateriales del patrimonio cultural cuyos valores deban ser especialmente preservados y conocidos.

2. En el inventario se inscribirán:

1.º Los bienes muebles, inmuebles e inmateriales, declarados de interés cultural conforme a lo dispuesto en el capítulo III del título II de esta ley. Formarán la sección 1.ª del Inventario.

2.º Los Bienes Inmuebles de Relevancia Local, incluidos con este carácter en los Catálogos de Bienes y Espacios Protegidos. Se inscribirán en la sección 2.ª del Inventario.

3.º Els béns mobles de rellevància patrimonial la inclusió dels quals en l'Inventari haja sigut ordenada segons el que preveu el títol II, capítol IV, secció 2.ª, d'esta llei. Integran la secció 3.ª de l'Inventari.

4.º Els béns de naturalesa documental, bibliogràfica i audiovisual de rellevància patrimonial, els quals s'inscriuran en la secció 4a de l'Inventari, de conformitat amb el que preveu el títol V.

5.º Els béns immaterials de rellevància local, el valor i representativitat dels quals per als àmbits comarcals i locals faça convenient la seua inscripció en la secció 5.ª de l'Inventari.

6.º Els béns immaterials de naturalesa tecnològica de rellevància patrimonial, que constituïsquen manifestacions rellevants o fites de l'evolució tecnològica de la Comunitat Valenciana. S'inscriuran en la secció 6.ª de l'Inventari.

3. A l'efecte d'esta llei, es consideren béns immobles, a més dels enumerats en l'article 334 del Codi Civil, tots aquells elements que siguen consubstancials als edificis o immobles de què formen part o n'hagen format, encara que puguen ser separats d'estos com un tot perfecte i aplicats a altres construccions o a usos distints de l'original.

No obstant això, es consideraran béns mobles, a l'efecte de la seua inclusió com a tals en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, aquells objectes de rellevant valor cultural que estiguen incorporats a un immoble sense el dit valor o l'estat de ruïna del qual faça impossible la seua conservació.

4. És funció de l'Inventari la identificació i documentació sistemàtica dels béns que, d'acord amb esta llei, han de formar part d'este, a fi de fer possible l'aplicació a estos de les mesures de protecció i foment previstes en la llei, així com facilitar la investigació i la difusió del coneixement del patrimoni cultural.»

VI. «Article 22. Drets de tanteig i retracte

1. Sense perjudi dels drets d'adquisició preferent que la Llei del Patrimoni Històric Espanyol estableix a favor de l'Administració de l'Estat, aquells que es proposaren la transmissió a títol oneros del domini o de drets reals d'ús i gaudi sobre un bé inclòs en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, o respecte d'aquell que s'haguera iniciat expedient d'inclusió, hauran de notificar-ho a la conselleria competent en matèria de Cultura, indicant la identitat de l'adquirent i el preu, la forma de pagament i la resta de condicions de la transmissió que es pretén. Quan es tracte de béns immobles, s'identificarà amb precisió per mitjà de l'aportació de pla de situació i identificació catastral i registral, si és el cas. Per a este tipus de béns la conselleria competent en matèria de cultura, en el termini de deu dies, comunicarà la transmissió a l'ajuntament corresponent als efectes previstos en l'apartat següent.

2. En el termini dels dos mesos següents a la notificació rebuda per la conselleria competent en matèria de cultura, la Generalitat podrà exercitar el dret de tanteig, per a si o per a altres entitats de dret públic o de caràcter cultural o benèfic declarades d'utilitat pública, obligant-se al pagament en idèntiques condicions que les pactades pels qui realitzen la transmissió. El tanteig podrà ser exercitat també pels ajuntaments, en el mateix termini, en relació amb els béns immobles situats en el seu terme municipal. L'exercici del dret de tanteig per la Generalitat tindrà en tot cas caràcter preferent.

3. Si el propòsit d'alienació no s'haguera notificat adequadament o la transmissió s'haguera realitzat en condicions diferents de les notificades, la Generalitat, i subsidiàriament l'ajuntament corresponent quan es tracte de béns

3.º Los Bienes Muebles de Relevancia Patrimonial cuya inclusión en el Inventario haya sido ordenada según lo previsto en el título II, capítulo IV, sección 2.ª, de esta ley. Integrarán la sección 3.ª del Inventario.

4.º Los bienes de naturaleza documental, bibliográfica y audiovisual de relevancia patrimonial, los cuales se inscribirán en la sección 4.ª del Inventario de conformidad con lo previsto en el título V.

5.º Los Bienes Inmateriales de Relevancia Local, cuyo valor y representatividad para los ámbitos comarcales y locales, haga conveniente su inscripción en la sección 5.ª del Inventario.

6.º Los bienes inmateriales de naturaleza tecnológica de Relevancia Patrimonial, que constituyan manifestaciones relevantes o hitos de la evolución tecnológica de la Comunitat Valenciana. Se inscribirán en la sección 6.ª del Inventario.

3. A los efectos de esta ley, se consideran bienes inmuebles, además de los enumerados en el artículo 334 del Código Civil, todos aquellos elementos que sean consustanciales a los edificios o inmuebles de los que formen o hayan formado parte, aun cuando pudieren ser separados de ellos como un todo perfecto y aplicados a otras construcciones o a usos distintos del original.

Sin embargo, se considerarán bienes muebles, a los efectos de su inclusión como tales en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, aquellos objetos de relevante valor cultural que estén incorporados a un inmueble carente de dicho valor o cuyo estado de ruina haga imposible su conservación.

4. Es función del Inventario la identificación y documentación sistemáticas de los bienes que, conforme a esta ley, deben formar parte de él, a fin de hacer posible la aplicación a éstos de las medidas de protección y fomento previstas en ella, así como facilitar la investigación y la difusión del conocimiento del patrimonio cultural.»

VI. «Artículo 22. Derechos de tanteo y retracto

1. Sin perjuicio de los derechos de adquisición preferente que la Ley del Patrimonio Histórico Español establece a favor de la Administración del Estado, quienes se propusieren la transmisión a título oneroso del dominio o de derechos reales de uso y disfrute sobre un bien incluido en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, o respecto del que se hubiera iniciado expediente de inclusión, deberán notificarlo a la conselleria competente en materia de cultura, indicando la identidad del adquirente y el precio, forma de pago y demás condiciones de la transmisión que se pretende. Tratándose de bienes inmuebles, se identificará con precisión mediante la aportación de plano de situación e identificación catastral y registral, en su caso. Para este tipo de bienes la Conselleria competente en materia de cultura, en el plazo de diez días, comunicará la transmisión al Ayuntamiento correspondiente a los efectos previstos en el apartado siguiente.

2. Dentro de los dos meses siguientes a la notificación recibida por la conselleria competente en materia de cultura, la Generalitat podrá ejercitar el derecho de tanteo, para sí o para otras entidades de derecho público o de carácter cultural o benéfico declaradas de utilidad pública, obligándose al pago en idénticas condiciones que las pactadas por los que realizan la transmisión. El tanteo podrá ser ejercitado también por los ayuntamientos, en el mismo plazo, en relación con los bienes inmuebles situados en su término municipal. El ejercicio del derecho de tanteo por la Generalitat tendrá en todo caso carácter preferente.

3. Si el propósito de enajenación no se hubiese notificado adecuadamente o la transmisión se hubiera realizado en condiciones distintas a las notificadas, la Generalitat, y subsidiariamente el ayuntamiento correspondiente cuando se trate de

immobles, podrà, en els mateixos termes establits per al tanteig, exercir el dret de retracte en el termini de sis mesos des que va tindre coneixement fefaent de la transmissió.

4. En qualsevol classe de subhastes públiques en què es pretenga l'alienació de béns inscrits en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, o respecte dels quals s'haguera incoat expedient d'inscripció, així com de béns mobles no inventariats que posseïsquen el valor i les característiques que reglamentàriament es determinaran, els subhastadors hauran de notificar la subhasta a la conselleria competent en matèria de cultura amb una antelació no inferior a un mes, i hauran d'indicar el preu d'eixida a subhasta del bé, i el lloc i hora de celebració d'èsta. La conselleria comunicarà les subhastes relatives a béns immobles a l'ajuntament del lloc on es troben situats. La Generalitat, i subsidiàriament l'ajuntament corresponent quan es tracte de béns immobles, podrà, en els termes establits en l'apartat segon, exercir els drets de tanteig i retracte sobre els béns objecte de la subhasta pel preu d'eixida o de rematada respectivament.

5. El que disposa este article no s'aplicarà als immobles compresos en conjunts històrics que no hagen sigut objecte d'inscripció independent en l'Inventari.»

VII. «Article 23. Escritures públiques

No s'autoritzaran, ni s'inscriuran en el Registre de la Propietat o Mercantil escritures públiques de transmissió del domini i de constitució o transmissió de drets reals d'ús i gaudi sobre els béns a què es referix l'article anterior sense la justificació prèvia i fefaent que s'ha notificat a l'òrgan competent en matèria de Cultura el propòsit de transmissió per mitjà de l'aportació de la corresponent còpia segellada, testimoni de la qual s'incorporarà a l'escriptura.»

VIII. «Article 26. Classes

1. Els béns d'interés cultural seran declarats atenent a la classificació següent:

Béns immobles. Seran adscrits a alguna de les categories següents:

a) Monument. Es declararan com a tals les realitzacions arquitectòniques o d'enginyeria i les obres d'escultura colossal.

b) Conjunt històric. És l'agrupació de béns immobles, contínua o dispersa, clarament delimitable i amb entitat cultural pròpia i independent del valor dels elements singulars que la integren.

c) Jardí històric. És l'espai delimitat producte de l'ordenació per l'home d'elements naturals, complementat o no amb estructures de fàbrica i estimat per raons històriques o pels seus valors estètics, sensorials o botànics.

d) Espai etnològic. Construcció o instal·lació, o conjunt d'estes, vinculades a formes de vida i activitats tradicionals, que, per la seua especial significació siguen representatives de la cultura valenciana.

e) Lloc històric. És el lloc vinculat a esdeveniments del passat, tradicions populars o creacions culturals de valor històric, etnològic o antropològic.

f) Zona arqueològica. És el paratge on hi ha béns l'estudi dels quals exigix l'aplicació preferent de mètodes arqueològics, hagen sigut o no extrets i es troben tant en la superfície com en el subsòl o davall les aigües.

g) Zona paleontològica. És el lloc on hi ha un conjunt de fòssils d'interés científic o didàctic rellevant.

h) Parc cultural. És l'espai que conté elements significatius del patrimoni cultural integrats en un medi físic rellevant pels seus valors paisajístics i ecològics.

B) Béns mobles declarats individualment com a col·lecció o com a fons de museus i col·leccions museogràfiques.

bienes inmuebles, podrá, en los mismos términos establecidos para el tanteo, ejercer el derecho de retracto en el plazo de seis meses desde que tuvo conocimiento fehaciente de la transmisión.

4. En toda clase de subastas públicas en que se pretenda la enajenación de bienes inscritos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, o respecto de los que se hubiera incoado expediente de inscripción, así como de bienes muebles no inventariados que posean el valor y las características que reglamentariamente se determinarán, los subastadores deberán notificar la subasta a la conselleria competente en materia de cultura con una antelación no inferior a un mes, indicando el precio de salida a subasta del bien, y el lugar y hora de celebración de ésta. La conselleria comunicará las subastas relativas a bienes inmuebles al ayuntamiento del lugar donde se hallen situados. La Generalitat, y subsidiariamente el ayuntamiento correspondiente cuando se trate de bienes inmuebles, podrá, en los términos establecidos en el apartado 2, ejercer los derechos de tanteo y retracto sobre los bienes objeto de la subasta, por el precio de salida o de remate respectivamente.

5. Lo dispuesto en este artículo no será de aplicación a los inmuebles comprendidos en Conjuntos Históricos que no hayan sido objeto de inscripción independiente en el Inventario.»

VII. «Artículo 23. Escrituras públicas

No se autorizarán, ni se inscribirán en el Registro de la Propiedad o Mercantil, escrituras públicas de transmisión del dominio y de constitución o transmisión derechos reales de uso y disfrute sobre los bienes a que se refiere el artículo anterior sin la previa y fehaciente justificación de que se ha notificado al órgano competente en materia de cultura el propósito de transmisión, mediante la aportación de la correspondiente copia sellada, testimonio de la cual se incorporará a la escritura.»

VIII. «Artículo 26. Clases

1. Los Bienes de Interés Cultural serán declarados atendiendo a la siguiente clasificación:

Bienes inmuebles. Serán adscritos a alguna de las siguientes categorías:

a) Monumento. Se declararán como tales las realizaciones arquitectónicas o de ingeniería y las obras de escultura colossal.

b) Conjunto histórico. Es la agrupación de bienes inmuebles, continua o dispersa, claramente delimitable y con entidad cultural propia e independiente del valor de los elementos singulares que la integran.

c) Jardín histórico. Es el espacio delimitado producto de la ordenación por el hombre de elementos naturales, complementado o no con estructuras de fábrica y estimado por razones históricas o por sus valores estéticos, sensoriales o botánicos.

d) Espacio etnológico. Construcción o instalación o conjunto de éstas, vinculadas a formas de vida y actividades tradicionales, que, por su especial significación sea representativa de la cultura valenciana.

e) Sitio histórico. Es el lugar vinculado a acontecimientos del pasado, tradiciones populares o creaciones culturales de valor histórico, etnológico o antropológico.

f) Zona arqueológica. Es el paraje donde existen bienes cuyo estudio exige la aplicación preferente de métodos arqueológicos, hayan sido o no extraídos y tanto se encuentren en la superficie, como en el subsuelo o bajo las aguas.

g) Zona paleontológica. Es el lugar donde existe un conjunto de fósiles de interés científico o didáctico relevante.

h) Parque cultural. Es el espacio que contiene elementos significativos del patrimonio cultural integrados en un medio físico relevante por sus valores paisajísticos y ecológicos.

B) Bienes muebles, declarados individualmente, como colección o como fondos de museos y colecciones museográficas.

C) Documents i obres bibliogràfiques, cinematogràfiques, fonogràfiques o audiovisuals declarades individualment com a col·lecció o com a fons d'arxius i biblioteques.

D) Béns immaterials. Poden ser declarats d'interés cultural les activitats, creacions, coneixements, pràctiques, usos i tècniques representatius de la cultura tradicional valenciana, així com aquelles manifestacions culturals que siguen expressió de les tradicions del poble valencià en les seues manifestacions musicals, artístiques o d'oci, i en especial, aquelles que, han sigut objecte de transmissió oral i les que mantenen i potencien l'ús del valencià.

Igualment podran ser declarats d'interés cultural els béns immaterials de naturalesa tecnològica que constituïsquen manifestacions rellevants o fites de l'evolució tecnològica de la Comunitat Valenciana.

2. La declaració es farà mitjançant un decret del Consell, a proposta de la conselleria competent en matèria de Cultura, sense perjudi del que disposa l'article 6 de la Llei del Patrimoni Històric Espanyol, respecte dels béns adscrits a servicis públics gestionats per l'Administració de l'Estat o que formen part del patrimoni nacional.

3. No podrà declarar-se d'interés cultural l'obra d'un autor viu sinó mitjançant autorització expressa del propietari i de l'autor, excepte en el cas de béns immaterials de naturalesa tecnològica, sempre que haja transcorregut un termini de cinc anys des de la seua creació, respecte a la legislació vigent en matèria de propietat intel·lectual.”

IX. «Article 27. Procediment

1. La declaració d'un bé d'interés cultural es farà en la forma establida en l'article anterior, amb la prèvia incoació i tramitació del corresponent procediment per la conselleria competent en matèria de Cultura. La iniciació del procediment podrà realitzar-se d'ofici o a instància de qualsevol persona.

2. La sol·licitud d'incoació haurà de ser resolta en el termini de tres mesos. La denegació, si és el cas, haurà de ser motivada.

3. La incoació es notificarà als interessats, si foren coneguts, i a l'ajuntament del municipi on es trobe el bé.

Sense perjudi de la seua eficàcia des de la notificació, la resolució que acorde la incoació es publicarà en el *Diari Oficial de la Generalitat* i en el *Boletín Oficial del Estado*, i es comunicarà al Registre General de Béns d'Interés Cultural dependent de l'Administració de l'Estat per a la seua anotació preventiva. Tractant-se de monuments i jardins històrics i espais etnològics es comunicarà, a més, al Registre de la Propietat amb la mateixa finalitat.

4. La incoació del procediment per a la declaració d'un bé d'interés cultural determinarà l'aplicació immediata al bé afectat del règim de protecció previst per als béns ja declarats.

5. El procediment que s'instruïska haurà de comptar amb els informes favorables a la declaració almenys de dos de les institucions consultives a què es referix l'article 7 d'esta llei. Els informes podran ser sol·licitats tan per l'administració que tramita el procediment com per qui, si és el cas, va instar la incoació.

Transcorreguts tres mesos des de la sol·licitud de l'informe sense que este s'haja emés s'entendrà que és favorable. No obstant això, si en l'expedient consta algun informe contrari a la declaració serà necessària l'existència de dos informes favorables expressos.

Quan es tracte de béns immaterials de naturalesa tecnològica a què es referix l'article 26.1.D. d'esta llei, s'haurà

C) Documentos y obras bibliográficas, cinematográficas, fonográficas o audiovisuales, declaradas individualmente, como colección o como fondos de archivos y bibliotecas.

D) Bienes inmateriales. Pueden ser declarados de interés cultural las actividades, creaciones, conocimientos, prácticas, usos y técnicas representativos de la cultura tradicional valenciana, así como aquellas manifestaciones culturales que sean expresión de las tradiciones del pueblo valenciano en sus manifestaciones musicales, artísticas o de ocio, y en especial aquellas que han sido objeto de transmisión oral y las que mantienen y potencian el uso del valenciano.

Igualmente podrán ser declarados de interés cultural los bienes inmateriales de naturaleza tecnológica que constituyan manifestaciones relevantes o hitos de la evolución tecnológica de la Comunitat Valenciana.

2. La declaración se hará mediante decreto del Consell, a propuesta de la Conselleria competente en materia de cultura, sin perjuicio de lo que dispone el artículo 6 de la Ley del Patrimonio Histórico Español respecto de los bienes adscritos a servicios públicos gestionados por la administración del estado o que formen parte del patrimonio nacional.

3. No podrá declararse de interés cultural la obra de un autor vivo sino mediando autorización expresa de su propietario y de su autor, salvo en el caso de bienes inmateriales de naturaleza tecnológica, siempre que haya transcurrido un plazo de cinco años desde su creación, con respecto a la legislación vigente en materia de propiedad intelectual».

IX. «Artículo 27. Procedimiento

1. La declaración de un bien de interés cultural se hará en la forma establecida en el artículo anterior, previa la incoación y tramitación del correspondiente procedimiento por la Conselleria competente en materia de cultura. La iniciación del procedimiento podrá realizarse de oficio o a instancia de cualquier persona.

2. La solicitud de incoación habrá de ser resuelta en el plazo de tres meses. La denegación, en su caso, deberá ser motivada.

3. La incoación se notificará a los interesados, si fueran conocidos, y al ayuntamiento del municipio donde se encuentre el bien.

Sin perjuicio de su eficacia desde la notificación, la resolución acordando la incoación se publicará en el *Diari Oficial de la Generalitat* y en el *Boletín Oficial del Estado* y se comunicará al Registro General de Bienes de Interés Cultural dependiente de la Administración del Estado para su anotación preventiva. Tratándose de monumentos, jardines históricos y espacios etnológicos se comunicará además al Registro de la Propiedad al mismo fin.

4. La incoación del procedimiento para la declaración de un bien de interés cultural determinará la aplicación inmediata al bien afectado del régimen de protección previsto para los bienes ya declarados.

5. El procedimiento que se instruya deberá contar con los informes favorables a la declaración de al menos dos de las instituciones consultivas a que se refiere el artículo 7 de esta ley. Los informes podrán ser solicitados tanto por la Administración que tramita el procedimiento como por quien, en su caso, instó la incoación.

Transcurridos tres meses desde la solicitud del informe sin que éste se hubiere emitido se entenderá que es favorable. No obstante, si constara en el expediente algún informe contrario a la declaración será necesaria la existencia de dos informes favorables expresos.

Quando se trate de bienes inmateriales de naturaleza tecnológica a los que se refiere el artículo 26.1.D. de esta ley, se de-

de demanar informe de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de Noves Tecnologies.

6. Tractant-se de béns immobles es donarà audiència a l'ajuntament interessat i s'obrirà un període d'informació pública d'un mes. En cas de béns immaterials, es donarà audiència a les entitats públiques i privades més estretament vinculades a l'activitat proposada per a la declaració.

7. El procediment haurà de resoldre's en el termini d'un any si es referix a un bé moble, de dos anys en el cas de béns immaterials i de quinze mesos si es tracta d'immobles, a comptar de la data de la incoació. Si el procediment es referix a declaració de conjunts històrics o zones arqueològiques o paleontològiques o parcs culturals o d'immobles que exigisquen un estudi complementari o que comporten la inscripció d'elements en altres seccions de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià el termini serà de vint mesos. En este últim supòsit, no s'aplicaran els terminis que per a cada procediment concret d'inscripció en l'Inventari s'establixen en esta llei. Una vegada caducat el procediment, no podrà tornar a iniciar-se en els tres anys següents, excepte a instància del propietari o d'alguna de les institucions consultives a què es referix l'article 7 d'esta llei.»

X. «Article 28. Contingut de la declaració

1. El decret que declare un bé d'interés cultural determinarà amb claredat els valors del bé que justifiquen la declaració i contindrà una descripció detallada d'este que permeta la precisa identificació.

2. En el cas dels béns immobles determinarà a més:

a) El caràcter amb què són declarats segons la classificació continguda en l'article 26 d'esta llei.

b) La delimitació geogràfica i l'entorn afectat per la declaració en raó de l'adequada protecció del bé i de la relació amb l'àrea territorial a què pertany, el qual inclourà el subsòl si correspon. Assenyalarà igualment els immobles que hagen de ser inscrits separadament en l'Inventari com a béns de rellevància local, si no ho estigueren ja, i determinarà, a estos efectes, l'obligació per als ajuntaments d'inscriure'ls en els respectius catàlegs de béns i espais protegits tal com determina l'article 46.1.

c) La relació de les parts integrants, i de les pertinences i accessoris de l'immoble, amb l'adscripció en la secció de l'Inventari General que millor s'acomode a la seua naturalesa i valor cultural. Així mateix s'identificarà la possible existència de béns immaterials associats a este.

d) Les normes de protecció del bé d'acord amb les particularitats detallades en els apartats b i c, que en cas que, conforme al que disposa esta llei, siga preceptiva l'aprovació d'un pla especial de protecció, regiran provisionalment fins a l'aprovació del dit instrument d'ordenació.

e) En els conjunts històrics la declaració haurà de precisar els immobles compresos en el conjunt que es declaren per si mateixos béns d'interés cultural, els quals seran objecte d'inscripció independent en la secció 1.ª de l'Inventari, així com l'entorn de protecció d'estos. Així mateix assenyalarà aquells immobles del seu àmbit que hagen de ser inscrits separadament en l'Inventari com Béns de Rellevància Local.

3. Tractant-se de col·leccions de béns mobles, la declaració enumerarà i descriurà cada un dels elements que integren la col·lecció. En el cas dels fons de museus, col·leccions museogràfiques, arxius i biblioteques caldrà ajustar-se al que disposen els articles 72 i 79 d'esta llei.

4. En el cas dels béns immaterials, s'haurà de definir, a més, el seu àmbit espacial i temporal.»

XI. «Article 29. Inscripció i publicitat

berà recabar informe del òrgan de la Administración de la Generalitat competente en materia de nuevas tecnologías.

6. Tratándose de bienes inmuebles se dará audiencia al Ayuntamiento interesado y se abrirá un período de información pública por término de un mes. En el caso de bienes inmateriales, se dará audiencia a las entidades públicas y privadas más estrechamente vinculadas a la actividad propuesta para la declaración.

7. El procedimiento deberá resolverse en el plazo de un año si se refiere a un bien mueble, de dos años en el caso de bienes inmateriales y de quince meses si se trata de inmuebles, a contar desde la fecha de su incoación. Si el procedimiento se refiere a declaración de conjuntos históricos o zonas arqueológicas o paleontológicas o parques culturales o de inmuebles que exijan un estudio complementario o que conlleven la inscripción de elementos en otras secciones del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano el plazo será de veinte meses. En este último supuesto, no serán de aplicación los plazos que para cada procedimiento concreto de inscripción en el Inventario se establecen en la presente ley. Una vez caducado el procedimiento no podrá volver a iniciarse en los tres años siguientes, salvo a instancia del propietario o de alguna de las instituciones consultivas a las que se refiere el artículo 7 de esta ley.»

X. «Artículo 28. Contenido de la declaración

1. El decreto declarando un bien de interés cultural determinará con claridad los valores del bien que justifican la declaración y contendrá una descripción detallada del mismo que permita su precisa identificación.

2. En el caso de los bienes inmuebles determinará además:

a) El carácter con que son declarados, según la clasificación contenida en el artículo 26 de esta ley.

b) Su delimitación geográfica y el entorno afectado por la declaración en razón de la adecuada protección del bien y de su relación con el área territorial a que pertenece, el cual incluirá el subsuelo si procede. Señalará igualmente los inmuebles que hayan de ser inscritos separadamente en el Inventario como Bienes de Relevancia Local, si no lo estuvieren ya, determinando, a tales efectos, la obligación para los ayuntamientos de inscribirlos en sus respectivos catálogos de bienes y espacios protegidos tal y como determina el artículo 46.1.

c) La relación de las partes integrantes, y de las pertinencias y accesorios del inmueble, con la adscripción en la sección del Inventario General que mejor se acomode a su naturaleza y valor cultural. Asimismo se identificará la posible existencia de bienes inmateriales asociados al mismo.

d) Las normas de protección del bien con arreglo a las particularidades detalladas en los apartados b y c, que en el caso de que, conforme a lo dispuesto en esta ley, fuera preceptiva la aprobación de un plan especial de protección, regirán provisionalmente hasta la aprobación de dicho instrumento de ordenación.

e) En los conjuntos históricos la declaración deberá precisar los inmuebles comprendidos en el Conjunto que se declaren por sí mismos bienes de interés cultural, los cuales serán objeto de inscripción independiente en la sección 1.ª del Inventario, así como el entorno de protección de los mismos. Asimismo señalará aquellos inmuebles de su ámbito que hayan de ser inscritos separadamente en el Inventario como Bienes de Relevancia Local.

3. Tratándose de colecciones de bienes muebles, la declaración enumerará y describirá cada uno de los elementos que integran la colección. En el caso de los fondos de museos, colecciones museográficas, archivos y bibliotecas se estará a lo dispuesto en los artículos 72 y 79 de esta ley.

4. En el caso de los bienes inmateriales, se deberá definir, además, su ámbito espacial y temporal.»

XI. «Artículo 29. Inscripción y publicidad

1. El decret en què es declare un bé d'interés cultural ordenarà la inscripció d'este en la secció 1a de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià. Així mateix, determinarà la inscripció de la resta de béns continguts en la declaració en la secció de l'inventari que corresponga.

2. La declaració es comunicarà al Registre General de Béns d'Interés Cultural, dependent de l'Administració de l'Estat, a l'efecte de la inscripció prevista en la Llei del Patrimoni Històric Espanyol.

3. La declaració es notificarà als interessats, així com a l'ajuntament del lloc on es trobe situat, i es publicarà en el *Diari Oficial de la Generalitat* i en el *Boletín Oficial del Estado*.

4. Quan es tracte de monuments i jardins històrics, la conselleria competent en matèria de cultura instarà, d'ofici, la inscripció gratuïta de la declaració d'interés cultural en el Registre de la Propietat. En cas de conjunts històrics es farà la inscripció respecte dels immobles compresos en el conjunt que es declaren per si mateixos bé d'interés cultural.»

XII. «Article 33. Suspensió i revisió de llicències

1. La incoació d'un procediment per a la declaració d'un immoble com a bé d'interés cultural determinarà la suspensió de l'atorgament de llicències municipals de parcel·lació, urbanització, construcció, demolició, activitat i la resta d'actes d'edificació i ús del sòl que afecten l'immoble i el seu entorn de protecció, així com de les dites actuacions quan siguen dutes a terme directament per les entitats locals; quedaran també suspesos els efectes de les llicències ja atorgades. La suspensió dependrà de la resolució o la caducitat de l'expedient.

No obstant això, la conselleria competent en matèria de Cultura autoritzarà les actuacions mencionades quan, a la vista dels criteris d'aplicació directa disposats en la present llei i de la normativa específica de protecció, si n'hi haguera, s'aprecie que no perjudiquen els valors del bé que van motivar la incoació del procediment.

2. Declarat un immoble com a bé d'interés cultural, la conselleria competent en matèria de Cultura, en el termini de tres mesos i amb audiència de l'ajuntament corresponent, emetrà un informe vinculant sobre les llicències, o els seus efectes, i les actuacions urbanístiques suspeses com a conseqüència de la incoació del procediment, i podrà proposar les modificacions necessàries per a la seua adequació al contingut de la declaració i a les disposicions d'esta llei. Transcorregut el dit termini sense haver-se emés l'informe, s'entendrà alçada la suspensió de totes aquelles actuacions que no entren en contradicció amb les normes de protecció aprovades.

3. Si com a conseqüència d'este informe l'ajuntament haguera d'anul·lar o de modificar una llicència atorgada de conformitat amb la normativa vigent en el moment de la seua concessió, la Generalitat es farà càrrec de la indemnització que, si és el cas, corresponga, conforme als criteris establerts en la legislació urbanística.»

XIII. «34. Planejament urbanístic

1. Els plans d'ordenació previstos en la legislació urbanística que afecten béns immobles declarats d'interés cultural s'ajustaran als termes de la declaració. La declaració sobrevinguda a l'aprovació dels plans determinarà la modificació d'estos si fóra necessària per a la seua adaptació al contingut de la declaració.

En tot cas, els béns immobles així declarats, els entorns de protecció que puguen correspondre'ls, i els seus corresponents instruments de regulació urbanística formaran part de l'ordenació estructural del planejament municipal.

1. El decreto declarando un bien de interés cultural ordenará la inscripción de éste en la sección 1ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano. Asimismo determinará la inscripción del resto de bienes contenidos en la declaración en la sección del inventario que corresponda.

2. La declaración se comunicará al Registro General de Bienes de Interés Cultural, dependiente de la Administración del Estado, a los efectos de la inscripción prevista en la Ley del Patrimonio Histórico Español.

3. La declaración se notificará a los interesados, así como al ayuntamiento del lugar donde se encuentre situado, y se publicará en el *Diari Oficial de la Generalitat* y en el *Boletín Oficial del Estado*.

4. Cuando se trate de monumentos, jardines históricos y espacios etnológicos, la conselleria competente en materia de cultura instará de oficio la inscripción gratuita de la declaración de interés cultural en el Registro de la Propiedad. En el caso de conjuntos históricos se hará la inscripción respecto de los inmuebles comprendidos en el conjunto que se declaren por sí mismos bien de interés cultural.»

XII. «Artículo 33. Suspensión y revisión de licencias

1. La incoación de un procedimiento para la declaración de un inmueble como bien de interés cultural determinará la suspensión del otorgamiento de licencias municipales de parcelación, urbanización, construcción, demolición, actividad y demás actos de edificación y uso del suelo que afecten al inmueble y a su entorno de protección, así como de dichas actuaciones cuando sean llevadas a cabo directamente por las entidades locales, quedando también suspendidos los efectos de las licencias ya otorgadas. La suspensión dependerá de la resolución o la caducidad del expediente.

No obstante, la conselleria competente en materia de cultura, autorizará las actuaciones mencionadas cuando, a la vista de los criterios de aplicación directa dispuestos en la presente ley y de la normativa específica de protección, si la hubiere, se aprecie que no perjudican los valores del bien que motivaron la incoación del procedimiento.

2. Declarado un inmueble como bien de interés cultural, la conselleria competente en materia de cultura, en el plazo de tres meses y con audiencia del ayuntamiento correspondiente, emitirá informe vinculante sobre las licencias, o sus efectos, y las actuaciones urbanísticas suspendidas como consecuencia de la incoación del procedimiento, pudiendo proponer las modificaciones necesarias para su adecuación al contenido de la declaración y a las disposiciones de esta ley. Transcurrido dicho plazo sin haberse emitido el informe, se entenderá levantada la suspensión de todas aquellas actuaciones que no entren en contradicción con las normas de protección aprobadas.

3. Si como consecuencia de este informe el ayuntamiento hubiera de anular o modificar una licencia otorgada de conformidad con la normativa vigente en el momento de su concesión, la Generalitat se hará cargo de la indemnización que en su caso corresponda, conforme a los criterios establecidos en la legislación urbanística.»

XIII. «Artículo 34. Planeamiento urbanístico

1. Los planes de ordenación previstos en la legislación urbanística que afecten a bienes inmuebles declarados de interés cultural se ajustarán a los términos de la declaración. La declaración sobrevenida a la aprobación de los planes determinará la modificación de éstos si fuera necesaria para su adaptación al contenido de la declaración.

En todo caso, los bienes inmuebles así declarados, los entornos de protección que puedan corresponderles, y sus correspondientes instrumentos de regulación urbanística, formarán parte de la ordenación estructural del planeamiento municipal.

2. La declaració d'un immoble com a bé d'interès cultural determinarà per a l'ajuntament corresponent l'obligació d'aprovar provisionalment un pla especial de protecció del bé o un altre instrument urbanístic d'anàleg contingut que atenga les previsions contingudes en l'article 39, i remetre'l a l'òrgan urbanístic competent per a la seua aprovació definitiva, en el termini d'un any des de la publicació de la declaració, inclús en cas que el municipi de què es tracte no tinga planejament general. L'aprovació provisional haurà de comptar amb informe previ de la conselleria competent en matèria de cultura. El dit informe s'emetrà, en el termini de sis mesos, sobre la documentació que haja de ser objecte d'aprovació provisional i tindrà caràcter vinculant.

3. Seran nuls de ple dret els instruments urbanístics aprovats amb incompliment del que disposa l'apartat anterior.

4. Si al moment de la declaració hi ha ja aprovat un pla especial de protecció de l'immoble, o un altre instrument de planejament amb esta finalitat, l'ajuntament podrà sotmetre'l a informe de la conselleria competent en matèria de cultura, per a la seua convalidació, si és procedent, a l'efecte d'este article.

5. Fins que es produïska l'aprovació definitiva del corresponent pla especial regiran transitòriament les normes de protecció contingudes en el decret de declaració, d'acord amb el que preveu l'article 28 d'esta llei.

6. Si es tracta de monuments i jardins històrics, l'obligatorietat de redactar el pla especial de protecció s'entendrà referida únicament a l'entorn del bé. No obstant això, la declaració podrà eximir l'ajuntament competent de l'obligació de redactar el mencionat pla especial quan es considere suficient la incorporació al planejament de les normes de protecció de l'entorn contingudes en la mateixa declaració, que en este cas regiran amb caràcter definitiu.

7. En el cas dels espais etnològics l'exigència de la necessitat o no de delimitació i regulació d'entorn de protecció serà determinada per la declaració.

8. La declaració d'interès cultural d'un immoble determinarà per a l'ajuntament on es trobe el bé l'obligació d'incloure'l en l'ordenació estructural del seu planejament i en el corresponent catàleg de béns i espais protegits amb el grau de protecció adequat al contingut d'esta llei i al decret de declaració.

9. La Generalitat prestarà als ajuntaments l'assistència tècnica i econòmica necessària per a l'elaboració dels plans especials de protecció dels béns immobles declarats d'interès cultural.»

XIV. «Article 35. Autorització d'intervencions

1. Fins que no s'aprove definitivament el corresponent pla especial de protecció, o es convalide si és el cas l'instrument preexistent, tota intervenció que afecte un bé immoble declarat d'interès cultural o inclòs en l'entorn de protecció d'un monument, d'un jardí històric i, si és el cas, d'un espai etnològic, haurà de ser autoritzada per la conselleria competent en matèria de cultura, prèviament a la concessió de la llicència municipal quan fóra preceptiva o al dictat de l'acte administratiu corresponent per a la seua posada en pràctica. L'autorització podrà entendre's denegada una vegada transcorreguts tres mesos des que es va sol·licitar sense que haja recaigut una resolució expressa.

2. En absència de pla especial, les autoritzacions que haja de concedir la conselleria competent en matèria de Cultura s'ajustaran a la normativa provisional de protecció i, si no n'hi ha, als criteris d'aplicació directa disposats en els articles 38 i 39 d'esta llei.

2. La declaración de un inmueble como bien de interés cultural, determinará para el ayuntamiento correspondiente la obligación de aprobar provisionalmente un plan especial de Protección del bien u otro instrumento urbanístico, de análogo contenido, que atienda a las previsiones contenidas en el artículo 39, y remitirlo al órgano urbanístico competente para su aprobación definitiva, en el plazo de un año desde la publicación de la declaración, aun en el caso de que el municipio de que se trate careciere de planeamiento general. La aprobación provisional deberá contar con informe previo de la conselleria competente en materia de cultura. Dicho informe se emitirá, en el plazo de seis meses, sobre la documentación que vaya a ser objeto de aprobación provisional y tendrá carácter vinculante.

3. Serán nulos de pleno derecho los instrumentos urbanísticos aprobados con incumplimiento de lo dispuesto en el apartado anterior.

4. Si al momento de la declaración hubiere ya aprobado un plan especial de protección del inmueble, u otro instrumento de planeamiento con el mismo objeto, el Ayuntamiento podrá someterlo a informe de la Conselleria competente en materia de cultura, para su convalidación, si procede, a los efectos de este artículo.

5. Hasta tanto se produzca la aprobación definitiva del correspondiente plan especial regirán transitoriamente las normas de protección contenidas en el decreto de declaración, conforme a lo previsto en el artículo 28 de esta ley.

6. Tratándose de monumentos y jardines históricos la obligatoriedad de redactar el plan especial de protección se entenderá referida únicamente al entorno del bien. Sin embargo la declaración podrá eximir al ayuntamiento competente de la obligación de redactar el mencionado plan especial cuando se considere suficiente la incorporación al planeamiento de las normas de protección del entorno contenidas en la propia declaración, que en tal caso regirán con carácter definitivo.

7. En el caso de los espacios etnológicos la exigencia de la necesidad o no de delimitación y regulación de entorno de protección será determinada por la declaración.

8. La declaración de interés cultural de un inmueble determinará para el ayuntamiento donde se halle el bien la obligación de incluirlo en la ordenación estructural de su planeamiento y en el correspondiente catálogo de bienes y espacios protegidos con el grado de protección adecuado al contenido de esta ley y al decreto de declaración.

9. La Generalitat prestará a los ayuntamientos la asistencia técnica y económica necesaria para la elaboración de los planes especiales de protección de los bienes inmuebles declarados de interés cultural.»

XIV. «Artículo 35. Autorización de intervenciones

Hasta tanto no se apruebe definitivamente el correspondiente plan especial de protección, o se convalide en su caso el instrumento preexistente, toda intervención que afecte a un bien inmueble declarado de interés cultural o incluido en el entorno de protección de un monumento, de un jardín histórico y, en su caso, de un espacio etnológico, deberá ser autorizada por la conselleria competente en materia de cultura, previamente a la concesión de la licencia municipal cuando fuere preceptiva o al dictado del acto administrativo correspondiente para su puesta en práctica. La autorización podrá entenderse denegada una vez transcurridos tres meses desde que se solicitó sin que hubiera recaído resolución expresa.

2. En ausencia de plan especial, las autorizaciones que deba conceder la Conselleria competente en materia de cultura se ajustarán a la normativa provisional de protección y, en su defecto, a los criterios de aplicación directa dispuestos en los artículos 38 y 39 de la presente ley.

3. Una vegada aprovat definitivament el pla especial de protecció, o instrument anàleg, no serà necessària l'autorització a què es referix l'apartat anterior excepte en cas que la intervenció afecte monuments, espais etnològics o jardins històrics, i els elements de l'entorn que l'informe mencionat en l'article anterior considere d'especial transcendència. En el cas de les zones arqueològiques o paleontològiques caldrà ajustar-se al que disposa l'article 62 en relació amb la necessitat d'actuacions arqueològiques o paleontològiques prèvies a l'execució de les obres. Les llicències i aprovacions municipals hauran d'ajustar-se estrictament a les determinacions del pla.

4. Els projectes d'intervenció en béns immobles declarats d'interés cultural contindran un estudi sobre els valors històrics, artístics, arquitectònics o arqueològics de l'immoble, l'estat actual d'este i les deficiències que presente, la intervenció proposada i els efectes d'esta sobre els dits valors. L'estudi serà redactat per un equip de tècnics competents en cada una de les matèries afectades i indicarà, en tot cas, de forma expressa el compliment dels criteris establits en l'article 38. Dins del mes següent a la conclusió de la intervenció, el promotor del projecte presentarà davant de l'ajuntament que va atorgar la llicència, per a la seua remissió a la conselleria competent en matèria de Cultura, una memòria descriptiva de l'obra realitzada i dels tractaments aplicats, amb la documentació gràfica del procés d'intervenció elaborada per la direcció facultativa. S'exclouen del que disposa este apartat els immobles compresos en conjunts històrics que no tinguen per sí mateixos la condició de béns d'interés cultural.

5. Totes les autoritzacions d'intervenció s'entendran atorgades d'acord amb les circumstàncies existents en el moment del seu dictat, per la qual cosa podran ser modificades o deixades sense efecte en cas de concórrer circumstàncies sobrevingudes que feren perillar els valors protegits a l'empara d'esta llei. La modificació o privació d'efectes es produirà amb audiència prèvia dels interessats, i d'acord amb el que disposa l'article 10, podrà acordar-se la paralització cautelar, total o parcial, abans de dictar-se la resolució que resulte pertinent.

6. L'autorització s'entendrà caducada si transcorreguera un any sense haver-se iniciat les actuacions per a les quals va ser sol·licitada, sense perjudi que la seua vigència pugua prorrogar-se, a sol·licitud de l'interessat, per una sola vegada i per un nou termini no superior a l'inicial. La dita caducitat haurà de ser declarada expressament de conformitat amb el que estableix l'article 42.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

7. Les actuacions promogudes per l'òrgan competent en matèria de patrimoni cultural s'entendran autoritzades amb l'aprovació del corresponent projecte."

XV. «Article 36. Llicències municipals

1. Els ajuntaments no podran atorgar llicències ni dictar actes equivalents, que habiliten actuacions d'edificació i ús del sòl relatives a immobles declarats d'interés cultural, o als seus entorns, sense haver-se acreditat per l'interessat l'obtenció de l'autorització de la conselleria competent en matèria de cultura, quan siga preceptiva conforme al que disposa l'article 35.

2. Serà també necessari que el sol·licitant acredite haver obtingut la preceptiva autorització de la conselleria competent en matèria de cultura per a la concessió de permisos o llicències d'activitat que suposen canvi en l'ús d'un bé immoble d'interés cultural, conforme al que s'ha previngut en

3. Una vez aprobado definitivamente el plan especial de protección, o instrumento análogo, no será necesaria la autorización a que se refiere el apartado anterior salvo en el caso de que la intervención afecte a monumentos, espacios etnológicos o jardines históricos, y a los elementos del entorno que el informe citado en el artículo anterior considere de especial transcendencia. En el caso de las zonas arqueológicas o paleontológicas se estará a lo dispuesto en el artículo 62 en relación con la necesidad de actuaciones arqueológicas o paleontológicas previas a la ejecución de las obras. Las licencias y aprobaciones municipales deberán ajustarse estrictamente a las determinaciones del plan.

4. Los proyectos de intervención en bienes inmuebles declarados de interés cultural contendrán un estudio acerca de los valores históricos, artísticos, arquitectónicos o arqueológicos del inmueble, el estado actual de éste y las deficiencias que presente, la intervención propuesta y los efectos de la misma sobre dichos valores. El estudio será redactado por un equipo de técnicos competentes en cada una de las materias afectadas e indicará, en todo caso de forma expresa el cumplimiento de los criterios establecidos en el artículo 38. Dentro del mes siguiente a la conclusión de la intervención, el promotor del proyecto presentará ante el ayuntamiento que otorgó la licencia, para su remisión a la conselleria competente en materia de cultura, una memoria descriptiva de la obra realizada y de los tratamientos aplicados, con la documentación gráfica del proceso de intervención elaborada por la dirección facultativa. Se excluyen de lo dispuesto en este apartado los inmuebles comprendidos en conjuntos históricos que no tengan por sí mismos la condición de bienes de interés cultural.

5. Todas las autorizaciones de intervención se entenderán otorgadas en función de las circunstancias existentes en el momento de su dictado, por lo que podrán ser modificadas o dejadas sin efecto en caso de concurrir circunstancias sobrevenidas que hicieran peligrar los valores protegidos al amparo de la presente ley. La modificación o privación de efectos se producirá previa audiencia de los interesados, y de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 10, podrá acordarse la paralización cautelar, total o parcial, antes de dictarse la resolución que resulte pertinente.

6. La autorización se entenderá caducada si transcurriera un año sin haberse iniciado las actuaciones para las que fue solicitada, sin perjuicio de que su vigencia pueda prorrogarse, a solicitud del interesado, por una sola vez y por un nuevo plazo no superior al inicial. Dicha caducidad deberá ser declarada expresamente de conformidad con lo establecido en el artículo 42.1 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

7. Las actuaciones promovidas por el órgano competente en materia de patrimonio cultural se entenderán autorizadas con la aprobación del correspondiente proyecto."

XV. «Artículo 36. Licencias municipales

1. Los ayuntamientos no podrán otorgar licencias ni dictar actos equivalentes, que habiliten actuaciones de edificación y uso del suelo relativas a inmuebles declarados de interés cultural, o a sus entornos, sin haberse acreditado por el interesado la obtención de la autorización de la conselleria competente en materia de cultura, cuando sea preceptiva conforme a lo dispuesto en el artículo 35.

2. Será también necesario que el solicitante acredite haber obtenido la preceptiva autorización de la conselleria competente en materia de cultura para la concesión de permisos o licencias de actividad que supongan cambio en el uso de un bien inmueble de interés cultural, conforme a lo

l'article 18.2. La dita autorització podrà entendre's denegada una vegada transcorreguts tres mesos des que es va sol·licitar sense que haja recaigut una resolució expressa.

3. En cap cas es concediran llicències condicionades a la posterior obtenció de les autoritzacions exigides en els apartats anteriors.

4. Els ajuntaments comunicaran a la conselleria competent en matèria de cultura, les llicències i permisos urbanístics i d'activitat que afecten béns subjectes a tutela patrimonial, dins dels deu dies següents a la seua concessió. Ja que es tracta de monuments i jardins històrics, immobles compresos en els seus entorns i béns de rellevància local la comunicació es farà de forma simultània a la notificació a l'interessat.»

XVI. «Article 37. Obres il·legals

1. Les obres realitzades sense autorització o que s'aparten del contingut d'esta es consideraran il·legals i l'ajuntament o, si és el cas, la conselleria competent en matèria de cultura, prèvia audiència amb les persones interessades i amb expressa advertència d'execució subsidiària requerirà al promotor d'estes la restitució dels valors afectats, per mitjà de la remoció, demolició o reconstrucció del que s'ha fet. Si no fóra atés el requeriment, l'Administració realitzarà aquella restitució a càrrec del responsable de la infracció. En cas que un acte municipal haja donat cobertura a les dites actuacions i l'Ajuntament no promoga les accions conduents per a la reparació de les seues conseqüències, l'execució subsidiària correspondrà a la conselleria competent en matèria de cultura.

2. De les obres executades sense l'autorització de la conselleria competent en matèria de cultura, quan siga preceptiva, s'haja concedit o no llicència municipal, seran responsables solidaris el promotor, el constructor i el tècnic director d'estes.

3. De la concessió de llicències municipals o altres actes que contravenen el que disposen els dos articles anteriors seran responsables els ajuntaments que els van dictar, en els termes establits en la legislació urbanística.»

XVII. «Article 38. Criteris d'intervenció en monuments, jardins històrics i espais etnològics.

1. Qualsevol intervenció en un monument, jardí històric o espai etnològic declarat d'interés cultural haurà d'anar encaminada a la preservació i acreixement dels interessos patrimonials que van determinar el dit reconeixement i s'haurà d'ajustar als criteris següents:

a) La intervenció respectarà les característiques i valors essencials de l'immoble. Se'n conservaran les característiques volumètriques, espacials, morfològiques i artístiques, així com les aportacions de distintes èpoques que hagen enriquit els seus valors originals.

En el cas que s'autoritze alguna supressió haurà de quedar degudament documentada.

b) Es preservarà la integritat de l'immoble i no s'autoritzarà la separació de cap de les seues parts essencials ni dels elements que li són substancials. Els béns mobles vinculats com a pertinences o accessoris a un immoble declarat d'interés cultural no podran ser separats de l'immoble a què pertanyen, excepte en benefici de la seua pròpia protecció i de la seua difusió pública i sempre amb autorització de la conselleria competent en matèria de cultura. Reglamentàriament es determinaran les condicions dels dits trasllats que asseguruen el compliment dels fins que els justifiquen.

c) Els béns immobles d'interés cultural són inseparables del seu entorn. No s'autoritzarà el desplaçament d'estos sinó quan resulte imprescindible per causa d'interés social o

prevenido en el artículo 18.2. Dicha autorización podrá entenderse denegada una vez transcurridos tres meses desde que se solicitó sin que hubiera recaído resolución expresa.

3. En ningún caso se concederán licencias condicionadas a la posterior obtención de las autorizaciones exigidas en los apartados anteriores.

4. Los Ayuntamientos comunicarán a la conselleria competente en materia de cultura, las licencias y permisos urbanísticos y de actividad que afecten a bienes sujetos a tutela patrimonial, dentro de los diez días siguientes a su concesión. Tratándose de monumentos, jardines históricos y espacios Etnológicos, de inmuebles comprendidos en sus entornos y de bienes inmuebles de relevancia local la comunicación se hará de forma simultánea a la notificación al interesado.»

XVI. «Artículo 37. Obras ilegales

Las obras realizadas sin autorización o apartándose del contenido de ésta se considerarán ilegales y el ayuntamiento o, en su caso, la conselleria competente en materia de cultura, previa audiencia y con expreso apercibimiento de ejecución subsidiaria, requerirá al promotor de las mismas la restitución de los valores afectados, mediante la remoción, demolición o reconstrucción de lo hecho. Si no fuera atendido el requerimiento, la Administración realizará aquella restitución con cargo al responsable de la infracción. En el caso en que un acto municipal hubiere dado cobertura a dichas actuaciones y el Ayuntamiento no promoviese las acciones conducentes para la reparación de sus consecuencias, la ejecución subsidiaria corresponderá a la conselleria competente en materia de cultura.

2. De las obras ejecutadas sin la autorización de la conselleria competente en materia de cultura, cuando fuere preceptiva, se haya concedido o no licencia municipal, serán responsables solidarios el promotor, el constructor y el técnico director de las mismas.

3. De la concesión de licencias municipales u otros actos contraviniendo lo dispuesto en los dos artículos anteriores serán responsables los ayuntamientos que los dictaron, en los términos establecidos en la legislación urbanística.»

XVII. «Artículo 38. Criterios de intervención en monumentos, jardines históricos y espacios etnológicos.

1. Cualquier intervención en un monumento, jardín histórico o espacio etnológico declarado de interés cultural deberá ir encaminada a la preservación y acrecentamiento de los intereses patrimoniales que determinaron dicho reconocimiento y se ajustará a los siguientes criterios:

a) La intervención respetará las características y valores esenciales del inmueble. Se conservarán sus características volumétricas, espaciales, morfológicas y artísticas, así como las aportaciones de distintas épocas que hayan enriquecido sus valores originales.

En caso de que se autorice alguna supresión deberá quedar debidamente documentada.

b) Se preservará la integridad del inmueble y no se autorizará la separación de ninguna de sus partes esenciales ni de los elementos que le son consustanciales. Los bienes muebles vinculados como pertenencias o accesorios a un inmueble declarado de interés cultural no podrán ser separados del inmueble al que pertenecen, salvo en beneficio de su propia protección y de su difusión pública y siempre con autorización de la Conselleria competente en materia de cultura. Reglamentariamente se determinarán las condiciones de dichos traslados que aseguren el cumplimiento de los fines que los justifiquen.

c) Los bienes inmuebles de interés cultural son inseparables de su entorno. No se autorizará el desplazamiento de éstos sino cuando resulte imprescindible por causa de inte-

força major, mitjançant una resolució de la conselleria competent en matèria de cultura i previ l'informe favorable de com a mínim dos de les institucions consultives a què es refereix l'article 7 d'esta Llei.

d) Podran autoritzar-se, sempre que existisca alguna pervivència d'elements originals i coneixement documental suficient d'allò que s'ha perdut, les reconstruccions totals o parcials del bé. En tot cas, haurà de justificar-se documentalment el procés reconstructiu.

La reconstrucció procurarà, en la mesura que les condicions tècniques ho permeten, la utilització de procediments i materials originaris. El resultat haurà de fer-se comprensible, a través de gràfics, maquetes, mètodes virtuals o qual-sevol tècnica de representació que permeta la diferenciació entre els elements originals i els reconstruïts.

e) Queda prohibida la col·locació de rètols i cartells publicitaris, conduccions aparents i elements impropis en els espais etnològics, jardins històrics i en les fatxades i cobertes dels monuments, així com de tots aquells elements que menyscaben o impedisquen la seua adequada apreciació o contemplació.

f) La conselleria competent en matèria de cultura podrà autoritzar la instal·lació de rètols indicadors del patrocini dels béns i de l'activitat a què es destinen.

2. En cas de trobar-se separat algun element original del monument, jardí històric o espai etnològic del qual formava part, la conselleria competent en matèria de cultura promourà la recuperació d'aquells que tinguen especial rellevància artística o històrica».

XVIII. «Article 39. Plans especials de protecció

1. Els plans especials de protecció dels immobles declarats d'interés cultural establiran les normes de protecció que, des de l'esfera urbanística, donen una millor resposta a la finalitat d'aquelles provisionalment establides en la declaració, i regularan amb detall els requisits a què han de subjectar-se els actes d'edificació i ús del sòl i les activitats que afecten els immobles i el seu entorn de protecció.

La memòria justificativa dels dits documents de planejament donarà raó expressa del compliment de les determinacions establides en el present article, en funció de les particularitats urbanístiques i patrimonials de l'àmbit protegit.

2. Els plans especials de protecció dels conjunts històrics i les seues modificacions tindran en compte els criteris següents:

Es mantindrà l'estructura urbana i arquitectònica del conjunt, i les característiques generals de l'ambient i de la silueta paisatgística.

No es permetran modificacions d'alineacions, alteracions de l'edificabilitat, parcel·lacions ni agregacions d'immobles, llevat que contribuïsquen a la millor conservació general del conjunt.

No obstant el que disposa l'apartat anterior, amb caràcter excepcional, el Consell podrà autoritzar, oïts almenys dos dels organismes a què es refereix l'article 7 d'esta llei, dos dels plans especials de protecció dels conjunts històrics prevegen modificacions de l'estructura urbana i arquitectònica en cas que es produïska una millora de la seua relació amb l'entorn territorial o urbà, o s'eviten els usos degradants per al mateix conjunt o es tracte d'actuacions d'interés general per al municipi, o de projectes singulars rellevants.

Justificadament, amb l'aprovació del pla, es podrà establir un perímetre continu o discontinu de més abast que el reconegut en la declaració. El perímetre així declarat passarà a integrar-se en el conjunt històric amb caràcter general.

rés social o fuerza mayor, mediante resolución de la conselleria competente en materia de cultura y previo el informe favorable de al menos dos de las instituciones consultivas a que se refiere el artículo 7 de esta ley.

d) Podrán autorizarse, siempre que exista alguna pervivencia de elementos originales y conocimiento documental suficiente de lo perdido, las reconstrucciones totales o parciales del bien. En todo caso deberá justificarse documentalmente el proceso reconstructivo.

La reconstrucción procurarà, en la medida que las condiciones técnicas lo permitan, la utilización de procedimientos y materiales originarios. El resultado deberá hacerse comprensible, a través de gráficos, maquetas, métodos virtuales o cualquier técnica de representación que permita la diferenciación entre los elementos originales y los reconstruidos.

e) Queda prohibida la colocación de rótulos y carteles publicitarios, conducciones aparentes y elementos impropios en los espacios etnológicos, jardines históricos y en las fachadas y cubiertas de los monumentos, así como de todos aquellos elementos que menoscaben o impidan su adecuada apreciación o contemplación.

f) La conselleria competente en materia de cultura podrà autorizar la instalación de rótulos indicadores del patrocinio de los bienes y de la actividad a que se destinan.

2. En caso de encontrarse separado algún elemento original del monumento, jardín histórico o espacio etnológico del que formaba parte, la conselleria competente en materia de cultura promoverá la recuperación de aquellos que tengan especial relevancia artística o histórica».

XVIII. «Artículo 39. Planes especiales de protección

1. Los planes especiales de protección de los inmuebles declarados de interés cultural establecerán las normas de protección que desde la esfera urbanística den mejor respuesta a la finalidad de aquellas provisionalmente establecidas en la declaración, regulando con detalle los requisitos a que han de sujetarse los actos de edificación y uso del suelo y las actividades que afectan a los inmuebles y a su entorno de protección.

La memoria justificativa de dichos documentos de planeamiento dará razón expresa del cumplimiento de las determinaciones establecidas en el presente artículo, en función de las particularidades urbanísticas y patrimoniales del ámbito protegido.

2. Los planes especiales de protección de los conjuntos históricos y sus modificaciones, tendrán en cuenta los siguientes criterios:

Se mantendrá la estructura urbana y arquitectónica del conjunto y las características generales del ambiente y de la silueta paisajística.

No se permitirán modificaciones de alineaciones, alteraciones de la edificabilidad, parcelaciones ni agregaciones de inmuebles, salvo que contribuyan a la mejor conservación general del conjunto.

No obstante lo dispuesto en el apartado anterior, con carácter excepcional, el Consell podrà autorizar, oïdos al menos dos de los organismos a que se refiere el artículo 7 de esta ley, que los planes especiales de protección de los Conjuntos históricos prevean modificaciones de la estructura urbana y arquitectónica en el caso de que se produzca una mejora de su relación con el entorno territorial o urbano o se eviten los usos degradantes para el propio conjunto o se trate de actuaciones de interés general para el municipio o de proyectos singulares relevantes.

Justificadamente, con la aprobación del Plan se podrà establecer un perímetro continuo o discontinuo de mayor alcance que el reconocido en la declaración. El perímetro así declarado pasará a integrarse en el Conjunto Histórico a todos los efectos.

Els plans especials articularan, respecte del patrimoni arqueològic del seu àmbit, les cauteles establides en la matèria per esta llei, de manera concorde amb el que disposen els articles 59 a 65 d'esta. Les dites cauteles tindran com a objecte aquelles actuacions que suposen remoció o alteració del subsòl, estiguen subjectes o no a llicència municipal

El planejament incentivarà operacions de rehabilitació urbana que faciliten la recuperació residencial de l'àrea i les activitats econòmiques tradicionals junt amb altres compatibles amb els valors del conjunt. Propiciarà igualment la implantació, en els edificis i espais que siguen aptes per a això, d'aquelles dotacions i usos públics que contribuïsquen a la rehabilitació immoble i a la posada en valor i gaudi social del conjunt.

El planejament tindrà com a objecte, amb caràcter general, la conservació dels immobles i la seua rehabilitació, exceptuant-ne aquells altres que no s'ajusten als paràmetres bàsics de les edificacions tradicionals de la zona i que, per esta raó, es qualifiquen expressament i justificadament pel pla com a impropis, distorsionants o inarmònics.

Amb la finalitat de facilitar l'avaluació patrimonial i assegurar la continuïtat dels processos de renovació urbana, es garantirà l'edificació substitutòria en els derrocaments d'immobles, i es condicionarà la concessió de la llicència de derrocament a la valoració del corresponent projecte d'edificació. Idèntic criteri es practicarà en el desenvolupament de remodelacions urbanes previstes o permeses pel planejament.

Els immobles que siguen substituïts, conseqüència de la seua destrucció per qualsevol circumstància, prendran com a referència les tipologies arquitectòniques de la zona o àrea en què es troben ubicats, d'acord amb el que es desplega en la lletra *j* del present apartat.

El pla especial haurà de contindre un catàleg de béns i espais protegits que definisca els diversos graus de protecció i tipus d'intervenció possibles. El catàleg, a més d'incloure els immobles culturalment o arquitectònicament destacats, comprendrà tots aquells relacionats amb els patrons caracteritzadors del conjunt que puguen ser objecte de conservació o rehabilitació.

El règim d'intervenció es determinarà en funció dels valors específics de cada immoble o del seu paper urbà, expressament assenyalats en el document. En cas d'edificis subjectes a possible remodelació o buidatge amb manteniment d'elements significatius, particularment la fatxada, el catàleg regularà les actuacions que s'hagen de realitzar, de manera que siguen congruents amb la seua tipomorfologia, respectant l'edificabilitat, la cota de trobada de forjats i cobertes i la disposició originària d'obertures.

Quan, per qualsevol circumstància, resulte destruït un bé catalogat, el terreny subjacent romandrà subjecte al règim propi de l'edificació precedent. En este supòsit, es procedirà a la restitució, en la mesura que es puga, dels valors de l'immoble, d'acord amb la seua caracterització original, i si no és possible, d'acord amb els paràmetres tipològics establits per a l'àmbit en què s'ubique.

En tot cas, els catàlegs deixaran constància, amb la denominació corresponent, de tots aquells immobles que formen part de l'Inventari de Patrimoni Cultural Valencià, amb indicació, si és el cas, dels respectius entorns de protecció.

El planejament especial declararà fora d'ordenació aquelles construccions i instal·lacions erigides amb anterioritat a la seua aprovació que siguen disconformes amb el règim de protecció exigint per esta llei, i establirà el règim específic d'intervenció admissible en estes.

Los Planes Especiales articularán, respecto del patrimonio arqueológico de su ámbito, las cauteles establecidas en la materia por la presente ley, de manera acorde con lo dispuesto en los artículos 59 a 65 de la misma. Dichas cauteles, tendrán por objeto aquellas actuaciones que supongan remoción o alteración del subsuelo, estén sujetas o no a licencia municipal

El planeamiento incentivará operaciones de rehabilitación urbana que faciliten la recuperación residencial del área y de las actividades económicas tradicionales junto con otras compatibles con los valores del conjunto. Propiciará igualmente la implantación, en los edificios y espacios que sean aptos para ello, de aquellas dotaciones y usos públicos que contribuyan a la rehabilitación inmueble y a la puesta en valor y disfrute social del conjunto.

El planeamiento tendrá por objeto, con carácter general, la conservación de los inmuebles y su rehabilitación, exceptuando aquellos otros que no se ajusten a los parámetros básicos de las edificaciones tradicionales de la zona y que, por tal razón, se califiquen expresa y justificadamente por el Plan como impropios, distorsionantes o inarmónicos.

Con la finalidad de facilitar la evaluación patrimonial y asegurar la continuidad de los procesos de renovación urbana, se garantizará la edificación sustitutoria en los derribos de inmuebles, condicionándose la concesión de la licencia de derribo a la valoración del correspondiente proyecto de edificación. Idéntico criterio se practicará en el desarrollo de remodelaciones urbanas previstas o permitidas por el planeamiento.

Los inmuebles que sean sustituidos consecuencia de su destrucción por cualquier circunstancia tomarán como referencia las tipologías arquitectónicas de la zona o área en que se encuentran ubicados, conforme a lo desarrollado en la letra *j* del presente apartado.

El Plan Especial deberá contener un Catálogo de Bienes y Espacios Protegidos que defina los diversos grados de protección y tipos de intervención posibles. El Catálogo, además de incluir los inmuebles cultural o arquitectónicamente destacados, abarcará todos aquellos relacionados con los patrones caracterizadores del conjunto que puedan ser objeto de conservación o rehabilitación.

El régimen de intervención se determinará en función de los valores específicos de cada inmueble o de su papel urbano, expresamente señalados en el documento. En caso de edificios sujetos a posible remodelación o vaciado con mantenimiento de elementos significativos, particularmente su fachada, el catálogo regulará las actuaciones a realizar de modo que sean congruentes con su tipomorfología, respetando la edificabilidad, la cota de encuentro de forjados y cubiertas y la disposición originaria de huecos.

Cuando por cualquier circunstancia resulte destruido un bien catalogado el terreno subyacente permanecerá sujeto al régimen propio de la edificación precedente. En este supuesto se procederá a la restitución, en lo posible, de los valores del inmueble conforme a su caracterización original, y de no serlo, conforme a los parámetros tipológicos establecidos para el ámbito en que se ubique.

En todo caso los catálogos dejarán constancia, con la denominación correspondiente, de todos aquellos inmuebles que formen parte del Inventario de Patrimonio Cultural Valenciano, con indicación, en su caso, de los respectivos entornos de protección.

El planeamiento especial declarará fuera de ordenación aquellas construcciones e instalaciones erigidas con anterioridad a su aprobación que resulten disconformes con el régimen de protección exigido por esta ley, estableciendo el régimen específico de intervención admisible en las mismas.

Els plans especials procuraran l'adaptació morfològica d'aquells immobles que siguen dissonants respecte de la caracterització pròpia del conjunt, i proveiran les mesures d'ornament que hagen de regir en la conservació de fatxades i cobertes d'immobles no expressament catalogats.

A fi d'assegurar l'harmonització de noves edificacions amb l'ambient en què s'inserisquen, el planejament especial disposarà de normativa reguladora dels paràmetres tipològics, morfològics i materials exigibles a estes edificacions, diferenciada en funció de les característiques pròpies de cada zona homogènia, delimitada així per mitjà d'estudis historicoarquitectònics, urbanístics i paisatgístics, el nivell de detall dels quals pot arribar a detallar fronts urbans, eixos o trams viaris, illes i fins i tot llenços de fatxades d'estes.

Per a això es regularan, com a mínim, els paràmetres següents: escala i parcel·lació, relació orogràfica, relació entre pla de fatxada i alineació, secció general, perfil i cobertes, voltes i la seua disposició, relació massís-obertura, tipologia d'obertures, composició, materials, acabats, ornament, color i il·luminació.

El planejament podrà assenyalar causes o àmbits d'excepcionalitat en què les actuacions no queden subjectes, totalment o parcialment, a la present regulació, condicionant la seua autorització a la resolució expressa de la conselleria competent en matèria de Cultura.

El pla contindrà criteris relatius a l'ornament d'edificis, espais lliures i viaris en la seua relació amb l'escena o paisatge urbà, de manera que garantisca i acrezca els seus valors i la percepció d'estos.

Pel que fa als immobles, regularà, amb caràcter limitador, l'establiment o la instal·lació d'accessoris com ara tendals, marquesines, dispositius lluminosos o qualssevol altres prominents o sobreposats a la seua envoltant arquitectònica. Igualment, assegurarà la recuperació de l'aspecte, l'ornament i el cromatisme característics de les edificacions, implantant, per a aquelles que no tinguen referents propis, que siguen remodelables o de nova construcció, la corresponent carta de color i repertori d'acabats als quals atindre's, i per a totes, en general, les prescripcions tècniques que condicionen la il·luminació d'exterior.

Pel que fa a espais o vials, regularà la reposició o renovació de paviments, l'enjardinament i arbratge, el mobiliari urbà, les senyalitzacions, l'eliminació de barreres arquitectòniques, l'enllumenat i la resta d'elements ambientals. Així mateix, regularà l'assignació d'ús i ocupació, tenint particularment en consideració el manteniment de les pràctiques rituals o simbòliques tradicionals.

El pla prohibirà la publicitat exterior en qualsevol dels seus formats i suports de fixació (pals, tanques, panells, cartells, lones, tendals, etc.), així com aquella que utilitze mitjans acústics, de projecció o de generació d'imatges, excepte la d'activitats cíviques, culturals o esdeveniments festius que, de manera ocasional, reversible i per temps limitat puguin ser autoritzables a través del procediment que s'hi determine. Per mitjà d'una regulació estricta sobre presentació, grandària i ubicació, podrà exceptuar-se d'esta prohibició la publicitat que s'inserisca en mobiliari urbà de titularitat o concessió pública. Les lones o teixits protectors de les obres de rehabilitació, reforma o nova construcció de fatxades seran d'aspecte neutre i uniforme, de gramatge que permeta la major transparència possible, sense que siguen acceptables altres grafies o retolacions que les determinades per les ordenances municipals per a la identificació legal de les actuacions, llevat que reproduïsquen impreses en esta i a

Los planes especiales procurarán la adaptación morfológica de aquellos inmuebles que resulten disonantes respecto de la caracterización propia del conjunto, y proveerán las medidas de ornato que deban regir en la conservación de fachadas y cubiertas de inmuebles no expresamente catalogados.

Con el fin de asegurar la armonización de nuevas edificaciones con el ambiente en el que inserten, el planeamiento especial dispondrá de normativa reguladora de los parámetros tipológicos, morfológicos y materiales a ellas exigibles, diferenciada en función de las características propias de cada zona homogénea, así delimitada mediante estudios histórico-arquitectónicos, urbanísticos y paisajísticos, cuyo nivel de detalle puede llegar a pormenorizar frentes urbanos, ejes o tramos viarios, manzanas e incluso lienzos de fachadas de las mismas.

Para ello se regularán, como mínimo, los siguientes parámetros: escala y parcelación, relación orográfica, relación entre plano de fachada y alineación, sección general, perfil y cubiertas, vuelos y su disposición, relación macizo-vano, tipología de huecos, composición, materiales, acabados, ornamento, color e iluminación.

El planeamiento podrá señalar causas o ámbitos de excepcionalidad en los que las actuaciones no queden sujetas, total o parcialmente, a la presente regulación, condicionando su autorización a la resolución expresa de la Conselleria competente en materia de cultura.

El plan contendrá criterios relativos al ornato de edificios, espacios libres y viales en su relación con la escena o paisaje urbano, de modo que garantice y acreciente sus valores y la percepción de los mismos.

En lo que respecta a los inmuebles, regulará, con carácter limitativo, el establecimiento o la instalación de accesorios tales como toldos, marquesinas, dispositivos luminosos o cualesquiera otros prominentes o sobrepuestos a su envolvente arquitectónica. Igualmente asegurará la recuperación del aspecto, ornamento y cromatismo característicos de las edificaciones, implantando, para aquellas que carezcan de referentes propios, que sean remodelables o de nueva construcción, la correspondiente carta de color y repertorio de acabados a los que atenerse, y para todas, en general, las prescripciones técnicas que condicionen la iluminación de exteriores.

En lo que respecta a espacios o viales, regulará la reposición o renovación de pavimentos, el ajardinamiento y arbolado, el mobiliario urbano, las señalizaciones, la eliminación de barreras arquitectónicas, el alumbrado y demás elementos ambientales. Asimismo regulará la asignación de uso y ocupación, teniendo particularmente en consideración el mantenimiento de las prácticas rituales o simbólicas tradicionales.

El Plan prohibirá la publicidad exterior en cualquiera de sus formatos y soportes de fijación (mástiles, vallas, paneles, carteles, lonas, toldos, etc), así como aquella que utilice medios acústicos, de proyección o de generación de imágenes, salvo la de actividades cívicas, culturales o eventos festivos que, de manera ocasional, reversible y por tiempo limitado puedan ser autorizables a través del procedimiento que se determine. Mediante una regulación estricta sobre presentación, tamaño y ubicación, podrá exceptuarse de tal prohibición la publicidad que se inserte en mobiliario urbano de titularidad o concesión pública. Las lones o tejidos protectores de las obras de rehabilitación, reforma o nueva construcción de fachadas serán de aspecto neutro e uniforme, de gramaje que permita la mayor transparencia posible, sin que sean aceptables otras grafías o rotulaciones que las determinadas por las ordenanzas municipales para la identificación legal de las actuaciones, salvo que reproduzcan impresas en ella y a escala real, las fachadas

escala real, les fatxades que cobrixen, i en este cas la normativa del pla podrà permetre la incorporació, de manera discreta i en extensió inferior al 15 per cent de la superfície, d'identificacions o missatges publicitaris.

No es consideren publicitat, a l'efecte del present apartat, els indicadors i la rotolació d'establiments que siguen identificatius de les marques corporatives i de l'activitat que s'hi desenvolupe. El pla establirà la normativa reguladora que garantisca la seua integració harmònica en els edificis i en el paisatge del conjunt.

El pla disposarà que tota instal·lació urbana elèctrica, telefònica o de qualsevol altra naturalesa es canalitze subterràniament, i quedarà expressament prohibida l'estesa de xarxes aèries o adossades a les fatxades. Les antenes de telecomunicació i dispositius semblants se situaran en llocs en què no perjudiquen la imatge urbana o de part del conjunt.

El planejament analitzarà l'estructuració viària per a articular normativament la jerarquització i funcionalitat de l'espai públic en relació amb l'ús, l'accessibilitat, i l'estacionament de vehicles. Prioritzarà l'ús de vianants, el transport públic i la dotació d'estacionaments per a residents, a fi d'evitar al màxim les afeccions del trànsit rodat.

El pla establirà la documentació tècnica necessària que permeta avaluar la idoneïtat i transcendència patrimonial de cada intervenció. Amb este fi, exigirà estudis documentals de caràcter historicoartístic, urbà i arquitectònic que, amb suport gràfic, permeten l'anàlisi comparativa entre la situació de partida i la proposta.

Els plans preveuran instruments per a aconseguir un seguiment documental i una gestió integrada del conjunt històric, i, en tot cas, recolliran la creació d'una comissió mixta amb representació de la conselleria competent en matèria de patrimoni de la Generalitat i de l'ajuntament en què es debatran, de manera puntual i per a la millor consecució de les finalitats perseguides per la norma, aquelles qüestions en què hi haja un marge d'interpretació. En última instància, en cas de discrepàncies interpretatives o de sobrevenir noves incidències patrimonials no previstes pel pla, resoldrà, oït el parer municipal, la conselleria competent en matèria de cultura.

3. En els plans especials de protecció i les seues modificacions, pel que fa a entorns de monuments, jardins històrics i, si és el cas, d'espais etnològics es tindrà en compte el següent:

A fi de proveir l'adequada protecció i valoració d'estos béns, l'entorn de protecció haurà de ser delimitat amb precisió pel mateix pla especial quan no s'haja fet en el moment de la declaració o no s'haja incorporat posteriorment en procediment exprés. Excepcionalment, el planejament podrà proposar, per motius justificats en la millora tutelar, reajustaments de l'àmbit de protecció prèviament reconegut. La delimitació així tramitada adquirirà vigència amb caràcter general a partir de l'entrada en vigor del corresponent planejament.

La delimitació s'ajustarà als criteris següents:

b.1) Per als que es troben en àmbits urbans:

Parcel·les que limiten directament amb la que ocupa el bé, i en les quals qualsevol intervenció que es realitze puga afectar-lo visualment o físicament.

Parcel·les que donen al mateix espai públic que el bé i que constitueixen l'entorn visual i ambiental immediat i en el qual qualsevol intervenció que es realitze puga suposar una alteració de les condicions de percepció del bé o del caràcter patrimonial de l'àmbit urbà en què s'ubica.

Espais públics en contacte directe amb el bé i les parcel·les enumerades anteriorment i que constitueixen part

que cubren, en cuyo caso la normativa del plan podrà permetre la incorporación, de manera discreta y en extensión inferior al 15 por cien de la superficie, de identificaciones o mensajes publicitarios.

No se consideran publicidad a los efectos del presente apartado los indicadores y la rotulación de establecimientos que sean identificativos de las marcas corporativas y de la actividad que en ellos se desarrolle. El plan establecerá la normativa reguladora que garantice su integración armónica en los edificios y en el paisaje del conjunto.

El plan dispondrá que toda instalación urbana eléctrica, telefónica o de cualquier otra naturaleza se canalice subterráneamente, quedando expresamente prohibido el tendido de redes aéreas o adosadas a las fachadas. Las antenas de telecomunicación y dispositivos similares se situarán en lugares en que no perjudiquen la imagen urbana o de parte del conjunto.

El planeamiento analizará la estructuración viaria para articular normativamente la jerarquización y funcionalidad del espacio público en relación con el uso, la accesibilidad, y el estacionamiento de vehículos. Priorizará el uso peatonal, el transporte público y la dotación de estacionamientos para residentes, con el fin de evitar al máximo las afecciones del tráfico rodado.

El plan establecerá la documentación técnica necesaria que permita evaluar la idoneidad y transcendencia patrimonial de cada intervención. Con este fin, exigirá estudios documentales de carácter histórico-artístico, urbano y arquitectónico que, con apoyo gráfico, permitan el análisis comparativo entre la situación de partida y la propuesta.

Los planes preverán instrumentos para lograr un seguimiento documental y una gestión integrada del conjunto histórico, y, en todo caso, contemplarán la creación de una comisión mixta con representación de la conselleria competente en materia de patrimonio de la Generalitat y del ayuntamiento en la que se debatirán, de manera puntual y para la mejor consecució de las finalidades perseguidas por la norma, aquellas cuestiones en la que exista un margen de interpretación. En última instancia, en caso de discrepancias interpretativas o de sobrevenir nuevas incidencias patrimoniales no previstas por el plan, resolverá, oído el parecer municipal, la conselleria competente en materia de cultura.

3. En los planes especiales de protección y sus modificaciones, referidos a entornos de monumentos, jardines históricos y, en su caso, de espacios etnológicos se tendrá en cuenta lo siguiente:

Con el fin de proveer la adecuada protección y valoración de estos bienes, el entorno de protección deberá ser delimitado con precisión por el propio plan especial cuando no se hubiese hecho en el momento de la declaración o no se hubiese incorporado posteriormente en procedimiento expreso. Excepcionalmente el planeamiento podrá proponer, por motivos justificados en la mejora tutelar, reajustes del ámbito de protección previamente reconocido. La delimitación así tramitada adquirirá vigencia a todos los efectos a partir de la entrada en vigor del correspondiente planeamiento.

La delimitación se ajustará a los siguientes criterios:

b.1) Para los que se encuentren en ámbitos urbanos:

Parcelas que limitan directamente con la que ocupa el bien, y en las que cualquier intervención que se realice pueda afectarlo visual o físicamente.

Parcelas recayentes al mismo espacio público que el bien y que constituyen el entorno visual y ambiental inmediato y en el que cualquier intervención que se realice pueda suponer una alteración de las condiciones de percepción del bien o del carácter patrimonial del ámbito urbano en que se ubica.

Espacios públicos en contacto directo con el bien y las parcelas enumeradas anteriormente y que constituyen parte

del seu ambient immediat, accés i centre del gaudi exterior d'estes.

Espais, edificacions o qualsevol element del paisatge urbà que, encara que no tinguen una situació d'immediateza amb el bé, afecten d'manera fonamental la seua percepció del mateix o constituïsquen punts clau de visualització exterior o del seu gaudi paisatgístic.

Perímetres de presumpció arqueològica, susceptibles de troballes relacionades amb el bé d'interés cultural o amb la contextualització històrica de la seua relació territorial.

b.2) Per als que es troben en àmbits no urbans o periurbans:

En la seua relació urbana atendran els mateixos criteris expressats anteriorment. En la seua restant relació territorial, a més dels perímetres de presumpció arqueològica abans mencionats, inclouran els àmbits confrontants, delimitats segons referents geogràfics, topogràfics, etnològics i paisatgístics, les components naturals i rurals dels quals conformen el seu paisatge consubstancial, així com els camins més pròxims des d'on és possible la seua contemplació.

Serà també aplicable per a l'elaboració dels plans especials de protecció dels monuments i jardins històrics i, si és el cas, d'espais etnològics i els seus entorns, la regulació arbitrada per a conjunts històrics en l'apartat 2 d'este article, excepte el que es regula en els epígrafs *b* i *p*, d'este.

El pla establirà amb precisió, en desplegament del que disposa l'apartat 2 de l'article 35, aquelles intervencions que, pel seu àmbit d'incidència o per la seua transcendència patrimonial, requeriran l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de Cultura.

Cap intervenció no podrà alterar el caràcter arquitectònic i paisatgístic de la zona ni pertorbar la contemplació del bé. La regulació urbanística procurarà a més la recuperació d'aquells valors arquitectònics i paisatgístics acreditats que s'hagen vist afectats amb anterioritat a la declaració.

En tot cas, s'arbitraran les mesures necessàries per a l'eliminació d'elements, construccions i instal·lacions que no complisquen una funció directament relacionada amb el destí o característiques del bé i suposen un deteriorament visual o ambiental d'este espai.

En àmbits rurals, el pla vetlarà perquè el tractament de la geomorfologia i orografia del terreny resulte d'acord amb la contextualització historicopaisatgística del bé, i prohibirà qualsevol moviment de terres que pugua afectar la caracterització pròpia del lloc, així com qualsevol classe d'abocament.

4. Els espais etnològics, els llocs històrics, les zones arqueològiques i paleontològiques i els parcs culturals s'ordenaran així mateix per mitjà dels seus corresponents plans especials de protecció o uns altres instruments d'ordenació que complisquen les exigències establides en esta llei».

XIX. «Article 46. Concepte

1. Són béns d'immobles de rellevància local tots aquells béns immobles que, no reunint els valors a què es referix l'article 1r d'esta llei en grau tan singular que justifique la seua declaració com a béns d'interés cultural, tenen, no obstant això, significació pròpia, en l'àmbit comarcal o local, com a béns destacats de caràcter històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, paleontològic o etnològic.

El dits béns hauran de ser inclosos en els corresponents catàlegs de béns i espais protegits previstos en la legislació urbanística, amb l'expressada qualificació de béns de rellevància local, i s'inscriuran en la secció 2.ª de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià. Estos béns i la seua normativa de protecció formaran part de

de su ambiente inmediato, acceso y centro del disfrute exterior del mismo.

Espacios, edificaciones o cualquier elemento del paisaje urbano que, aún no teniendo una situación de inmediatez con el bien, afecten de forma fundamental a la percepción del mismo o constituyan puntos clave de visualización exterior o de su disfrute paisajístico.

Perímetros de presunción arqueológica, susceptibles de hallazgos relacionados con el bien de interés cultural o con la contextualización histórica de su relación territorial.

b.2) Para los que se encuentren en ámbitos no urbanos o periurbanos:

En su relación urbana atenderán los mismos criterios expresados anteriormente. En su restante relación territorial, además de los perímetros de presunción arqueológica antes citados, incluirán los ámbitos colindantes, deslindados según referentes geográficos, topográficos, etnológicos y paisajísticos, cuyas componentes naturales y rurales conformen su paisaje consustancial, así como los caminos más próximos desde donde es posible su contemplación.

Será también de aplicación para la elaboración de los planes especiales de protección de los monumentos, jardines históricos y, en su caso, espacios etnológicos y sus entornos, la regulación arbitrada para conjuntos históricos en el apartado 2 de este artículo, salvo lo regulado en los epígrafes *b* y *p*, del mismo.

El plan establecerá con precisión, en desarrollo de lo dispuesto en el apartado 2 del artículo 35, aquellas intervenciones que por su ámbito de incidencia o por su transcendencia patrimonial requerirán de la previa autorización de la conselleria competente en materia de cultura.

Ninguna intervención podrá alterar el carácter arquitectónico y paisajístico de la zona ni perturbar la contemplación del bien. La regulación urbanística procurarà además la recuperación de aquellos valores arquitectónicos y paisajísticos acreditados, que se hubiesen visto afectados con anterioridad a la declaración.

En todo caso, se arbitrarán las medidas necesarias para la eliminación de elementos, construcciones e instalaciones que no cumplan una función directamente relacionada con el destino o características del bien y supongan un deterioro visual o ambiental de este espacio.

En ámbitos rurales, el plan velará porque el tratamiento de la geomorfología y orografía del terreno resulte acorde con la contextualización histórico-paisajística del bien, prohibiendo cualquier movimiento de tierras que pueda afectar a la caracterización propia del lugar, así como cualquier clase de vertido.

4. Los espacios etnológicos, los sitios históricos, las zonas arqueológicas y paleontológicas y los parques culturales se ordenarán asimismo mediante sus correspondientes planes especiales de protección u otros instrumentos de ordenación que cumplan las exigencias establecidas en esta ley».

XIX. «Artículo 46. Concepto

1. Son bienes inmuebles relevancia local todos aquellos bienes inmuebles que, no reuniendo los valores a que se refiere el artículo 1 de esta ley en grado tan singular que justifique su declaración como bienes de interés cultural, tienen no obstante significación propia, en el ámbito comarcal o local, como bienes destacados de carácter histórico, artístico, arquitectónico, arqueológico, paleontológico o etnológico.

Dichos bienes deberán ser incluidos en los correspondientes catálogos de bienes y espacios protegidos, previstos en la legislación urbanística, con la expresada calificación de bienes inmuebles de relevancia local y se inscribirán en la Sección 2.ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano. Tales bienes y su normativa de protección,

l'ordenació estructural del planejament municipal, que es desenvoluparà d'acord amb els criteris de planificació establits per a les corresponents categories de béns d'interès cultural.

2. Els béns immobles de rellevància local seran inscrits en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià atenent les categories següents:

- Monument d'interès local.
- Nucli històric tradicional.
- Jardí històric d'interès local.
- Espai etnològic d'interès local.
- Lloc històric d'interès local.
- Espai de protecció arqueològica.
- Espai de protecció paleontològica.

3. La inexistència, si és el cas, de béns immobles qualificats de rellevància local en un determinat catàleg de béns i espais protegits haurà de ser motivada en el mateix catàleg.

XX. «Article 47. formació dels catàlegs de béns i espais protegits

1. Correspon als ajuntaments proposar justificadament, a través del Catàleg de Béns i Espais, la selecció dels immobles del seu terme municipal que aspiren al reconeixement de bé de rellevància local.

2. Sense perjudi del que disposa la legislació urbanística en relació amb l'elaboració dels catàlegs de béns i espais protegits, a l'efecte d'esta llei, tals documents hauran de comprendre, de manera succinta, l'estudi i avaluació de tots els camps d'interès patrimonial de naturalesa immoble que tinguen presència en el seu municipi, sent redactats per equips pluridisciplinaris en la composició dels quals participaran, necessàriament, titulats superiors en les disciplines d'arquitectura, arqueologia, història de l'art i etnologia o antropologia que garantisquen la solvència tècnica dels treballs. En estos es destacaran els valors concrets, els diversos graus de protecció i tipus d'intervenció possibles, segons els criteris establits en els dos últims incisos de l'epígraf g de l'apartat 2 de l'article 39 esta llei.

3. Els catàlegs de béns i espais protegits, i les seues modificacions hauran de ser objecte d'informació de la conselleria competent en matèria de cultura. El dit informe s'emetrà, en el termini de sis mesos, sobre la documentació que haja de ser objecte de l'aprovació provisional. L'informe tindrà caràcter vinculant tant respecte de l'aprovació provisional del document de planejament amb què es tramite, com per a l'òrgan urbanístic que haja d'atorgar l'aprovació definitiva, haurà de pronunciar-se necessàriament sobre la inclusió i exclusió de béns qualificats de rellevància local i el seu règim de protecció.

4. La conselleria competent en matèria de Cultura, quan aprecie l'existència d'immobles que hagen de ser inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural com a béns de rellevància local, i que no hagen sigut reconeguts a través del catàleg urbanístic, ho comunicarà a l'ajuntament, amb els efectes previstos en l'article 10, perquè, oïts els possibles interessats, es pronuncie en el termini d'un mes. En el termini del mes següent, la conselleria dictarà una resolució, podrà, si és el cas, iniciar el procediment per a la inscripció del bé en la secció segona del dit Inventari. Transcorregut este últim termini sense que hagués dictat una resolució, s'entendrà alçada la protecció cautelar i decaïda la proposta.

5. L'anunci, segons el que preveu la legislació urbanística, de la informació pública dels catàlegs de béns i espais protegits o dels plans que els continguen, determinarà l'a-

formarán parte de la ordenación estructural del planeamiento municipal, que se desarrollará conforme a los criterios de planificación establecidos para las correspondientes categorías de bienes de interés cultural.

2. Los bienes inmuebles de relevancia local serán inscritos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano atendiendo a las siguientes categorías:

- Monumento de interés local.
- Núcleo histórico tradicional.
- Jardín histórico de interés local.
- Espacio etnológico de interés local.
- Sitio histórico de interés local.
- Espacio de protección arqueológica.
- Espacio de protección paleontológica.

3. La inexistencia, en su caso, de bienes inmuebles calificados de relevancia local en un determinado catálogo de bienes y espacios protegidos habrá de ser motivada en el propio catálogo.

XX. «Artículo 47. Formación de los catálogos de bienes y espacios protegidos

1. Corresponde a los ayuntamientos proponer justificadamente, a través del catálogo de bienes y espacios, la selección de los inmuebles de su término municipal que aspiren al reconocimiento de bien de relevancia local.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en la legislación urbanística en relación con la elaboración de los catálogos de bienes y espacios protegidos, a los efectos de la presente ley, tales documentos deberán abarcar, de manera succinta, el estudio y evaluación de todos los campos de interés patrimonial de naturaleza inmueble que tengan presencia en su municipio, siendo redactados por equipos pluridisciplinarios en cuya composición participarán necesariamente titulados superiores en las disciplinas de arquitectura, arqueología, historia del arte y etnología o antropología que garanticen la solvencia técnica de los trabajos. En los mismos se destacarán los valores concretos, los diversos grados de protección y tipos de intervención posibles, según los criterios establecidos en los dos últimos incisos del epígrafe g del apartado 2 del artículo 39 de la presente ley.

3. Los catálogos de bienes y espacios protegidos, y sus modificaciones deberán ser informados por la conselleria competente en materia de cultura. Dicho informe se emitirá, en el plazo de seis meses, sobre la documentación que vaya a ser objeto de la aprobación provisional. El informe tendrá carácter vinculante tanto respecto de la aprobación provisional del documento de planeamiento con que se tramite, como para el órgano urbanístico que haya de otorgar la aprobación definitiva, debiendo pronunciarse necesariamente sobre la inclusión y exclusión de bienes calificados de relevancia local y su régimen de protección.

4. La Conselleria competente en materia de cultura, cuando aprecie la existencia de inmuebles que deban ser incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural como bienes inmuebles de relevancia local, y que no hayan sido reconocidos a través del catálogo urbanístico, lo comunicará al ayuntamiento, con los efectos previstos en el artículo 10, para que, oídos los posibles interesados, se pronuncie en el plazo de un mes. Dentro del mes siguiente la Conselleria dictará resolución, pudiendo, en su caso, iniciar el procedimiento para la inscripción del bien en la Sección 2.ª de dicho Inventario. Transcurrido este último plazo sin que hubiere recaído resolución se entenderá levantada la protección cautelar y decaída la propuesta.

5. El anuncio, según lo previsto en la legislación urbanística, de la información pública de los catálogos de bienes y espacios protegidos o de los planes que los contengan, determinará la

plicació immediata als béns qualificats de rellevància local que consten en els dits catàlegs del règim de protecció i les mesures de foment previstes en esta llei per als béns de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià. La resolució per la qual s'inicie el procediment per a la inscripció del bé, serà objecte de publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat* i determinarà l'aplicació cautelar del règim de protecció que en esta s'indique.

6. La conselleria competent en matèria de cultura prestarà als municipis que ho requerisquen l'assistència tècnica necessària per a l'elaboració dels seus catàlegs de béns i espais protegits.»

XXI. «Article 48. Inclusió en l'Inventari General

1. L'aprovació o modificació definitiva dels catàlegs de béns i espais protegits que incloguen béns immobles qualificats de rellevància local determinarà la inscripció d'estos béns en la secció 2.ª de l'Inventari General del Patrimoni Cultural. A este efecte, l'òrgan urbanístic que haja acordat l'aprovació definitiva comunicarà la seua resolució a la conselleria competent en matèria de cultura i li remetrà un exemplar original del catàleg.

2. En els supòsits extraordinaris previstos en els articles 10 i 47.4, la inclusió en l'inventari es realitzarà mitjançant una resolució de la conselleria competent en matèria de cultura, amb audiència prèvia als interessats i oïda, almenys, una de les institucions consultives a què es referix l'article 7 de l'esta llei.

3. La inscripció de béns en la secció 2.ª de l'Inventari General del Patrimoni Cultural serà objecte de publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat*.»

XXII. «Article 50. Règim de protecció

1. Els béns de rellevància local estaran subjectes a les normes de protecció contingudes en el corresponent Catàleg de Béns i Espais Protegits, al règim general dels béns immobles de l'Inventari General, i al que disposa la legislació urbanística respecte dels béns catalogats.

2. Els catàlegs de béns i espais protegits establiran les mesures de protecció que, en funció dels valors reconeguts, asseguren l'adequada conservació i apreciació d'estos béns. En relació amb els béns de rellevància local contindran almenys les determinacions següents:

- a) Situació i descripció detallada del bé i dels elements protegits.
- b) Determinació dels valors patrimonials que justifiquen la qualificació de rellevància local.
- c) Entorn d'afecció del bé, excepte justificació d'in necessarietat.

Definició del grau de protecció i del règim d'intervenció autoritzat.

3. Els catàlegs prestaran l'adequada protecció, per mitjà de la seua qualificació com a béns de rellevància local, als nuclis històrics tradicionals, segons es definixen i consideren en la legislació urbanística, i a les mostres més representatives i valuoses de l'arquitectura popular i del patrimoni arquitectònic industrial del terme municipal. Inclouran també entre els béns qualificats de rellevància local els jaciments arqueològics i els paleontològics d'especial valor existents en el dit àmbit territorial, amb la consideració d'espais de protecció arqueològica o paleontològica.

4. Les llicències municipals d'intervenció en els béns de rellevància local, els actes de naturalesa anàloga i les ordes d'execució d'obres de reparació, conservació i rehabilitació, s'ajustaran estrictament a les determinacions establides en els catàlegs. Els ajuntaments hauran de comunicar a la

aplicación inmediata a los bienes calificados de relevancia local que consten en dichos catálogos del régimen de protección y las medidas de fomento previstas en esta ley para los bienes del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano. La resolución por la que se inicie el procedimiento para la inscripción del bien, será objeto de publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat* y determinará la aplicación cautelar del régimen de protección que en la misma se indique.

6. La conselleria competente en materia de cultura prestará a los municipios que lo requieran la asistencia técnica necesaria para la elaboración de sus catálogos de bienes y espacios protegidos.»

XXI. «Artículo 48. Inclusión en el Inventario General

1. La aprobación o modificación definitivas de los Catálogos de bienes y espacios protegidos que incluyan bienes inmuebles calificados de relevancia local determinará la inscripción de dichos bienes en la Sección 2.ª del Inventario General del Patrimonio Cultural. A tal efecto, el órgano urbanístico que hubiera acordado la aprobación definitiva comunicará su resolución a la conselleria competente en materia de cultura y le remitirá un ejemplar original del catálogo.

2. En los supuestos extraordinarios contemplados en los artículos 10 y 47.4, la inclusión en el inventario se realizará mediante resolución de la conselleria competente en materia de cultura, previa audiencia a los interesados y oída, al menos, una de las instituciones consultivas a que se refiere el artículo 7 de la esta ley.

3. La inscripción de bienes en la Sección 2.ª del Inventario General del Patrimonio Cultural será objeto de publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat*.»

XXII. «Artículo 50. Régimen de protección

1. Los bienes inmuebles de relevancia local estarán sujetos a las normas de protección contenidas en el correspondiente Catálogo de Bienes y Espacios Protegidos, al régimen general de los bienes inmuebles del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, y a lo dispuesto en la legislación urbanística respecto de los bienes catalogados.

2. Los catálogos de bienes y espacios protegidos establecerán las medidas de protección que, en función de los valores reconocidos, aseguren la adecuada conservación y apreciación de dichos bienes. En relación con los bienes inmuebles de relevancia local contendrán al menos las siguientes determinaciones:

- a) Situación y descripción detallada del bien y de los elementos protegidos.
- b) Determinación de los valores patrimoniales que justifiquen la calificación de relevancia local.
- c) Entorno de afección del bien, salvo justificación de innecesariedad.

Definición del grado de protección y del régimen de intervención autorizado.

3. Los catálogos prestarán la adecuada protección, mediante su calificación como bienes inmuebles de relevancia local, a los núcleos históricos tradicionales, según se definen y consideran en la legislación urbanística, y a las muestras más representativas y valiosas de la arquitectura popular y del patrimonio arquitectónico industrial del término municipal. Incluirán también entre los bienes calificados de relevancia local los yacimientos arqueológicos y los paleontológicos de especial valor existentes en dicho ámbito territorial, con la consideración de espacios de protección arqueológica o paleontológica.

4. Las licencias municipales de intervención en los bienes inmuebles de relevancia local, los actos de análoga naturaleza y las órdenes de ejecución de obras de reparación, conservación y rehabilitación, se ajustarán estrictamente a las determinaciones establecidas en los catálogos. Los ayuntamientos deberán comunicar

conselleria competent en matèria de Cultura, simultàniament a la notificació a l'interessat, les actuacions que ells mateixos vagen a realitzar, les llicències d'intervenció concedides i les ordres d'execució que dicten sobre estos béns.

5. Respecte a les llicències d'excavacions o remocions de terra amb fins arqueològics o paleontològics, caldrà ajustar-se al que disposa l'article 60.5.

6. S'aplicarà als projectes d'intervenció en béns de rellevància local el que disposa l'article 35.3 d'esta llei.

7. Pel que fa a la declaració de ruïna dels béns de rellevància local, s'aplicarà allò que s'ha preceptuat en els apartats primer i tercer de l'article 40 d'esta llei.»

XXIII. «Secció segona

Dels béns mobles de rellevància patrimonial»

XXIV. «Article 51. Concepte

Els béns mobles que posseïsquen algun dels valors assenyalats en l'article 1 d'esta llei en grau rellevant, encara que sense la singularitat pròpia dels béns declarats d'interés cultural, seran inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, amb la qualificació de béns mobles de rellevància patrimonial, a l'efecte de la seua adequada protecció, conservació, estudi i coneixement públic. La inclusió podrà fer-se a títol individual, com a col·lecció o en concepte de fons de museus, arxius, biblioteques i la resta de centres de depòsit cultural previstos en esta llei.»

XXV. «Article 52. Procediment

1. La inclusió de béns mobles en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià es farà mitjançant una resolució de la conselleria competent en matèria de Cultura, amb la tramitació prèvia del corresponent procediment, d'ofici o a instància dels seus propietaris o posseïdors legítims o de l'ajuntament on es trobe situat el bé o amb el coneixement d'este. L'expedient haurà de ser resolt en el termini de sis mesos des de la sol·licitud o la incoació d'ofici. La denegació, si és el cas, de la sol·licitud d'incoació haurà de ser motivada.

2. La incoació del procediment determinarà l'aplicació immediata del règim de protecció previst en esta llei per als béns mobles de rellevància patrimonial.

3. La resolució donarà lloc a la inscripció del bé en la secció 3.ª de l'Inventari, excepte en cas de béns del patrimoni documental, bibliogràfic o audiovisual de rellevància patrimonial la inscripció del qual es farà en la secció 4.ª, i es notificarà a l'Administració de l'estat a l'efecte de la corresponent inscripció en l'Inventari General de Béns Mobles del Patrimoni Històric Espanyol.»

XXVI. «Article 53. Règim de protecció

S'aplicarà als béns mobles de rellevància patrimonial el que disposa l'article 41 sobre ús i conservació dels béns mobles d'interés cultural, així com la prohibició de disgregació de col·leccions establida en l'article 44.»

XXVII. «Secció tercera

Dels béns immaterials de rellevància local.»

XXVIII. «Article 55. Concepte

Sense perjudi del que disposa l'article 45 d'esta llei, s'inclouran en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, amb la qualificació de béns immaterials de rellevància local, aquelles creacions, coneixements, pràctiques, tècniques, usos i activitats més representatives i valuoses de la cultura i les formes de vida tradicionals valencianes. Igualment s'inclouran els béns immaterials que siguen expressions de les tradicions del poble valencià en les seues manifestacions musicals, artístiques, gastronòmiques o d'oci, i en especial aquelles que han sigut objecte de

a la conselleria competente en materia de cultura, simultáneamente a la notificación al interesado, las actuaciones que ellos mismos vayan a realizar, las licencias de intervención concedidas y las órdenes de ejecución que dicten sobre dichos bienes.

5. Respecto a las licencias de excavaciones o remociones de tierra con fines arqueológicos o paleontológicos se estará a lo dispuesto en el artículo 60.5.

6. Será de aplicación a los proyectos de intervención en bienes inmuebles de relevancia local lo dispuesto en el artículo 35.3 de esta ley.

7. En cuanto se refiere a la declaración de ruina de los bienes inmuebles de relevancia local, será de aplicación lo preceptuado en los apartados 1y 3 del artículo 40 de la presente ley.»

XXIII. «Sección segunda

De los bienes muebles de relevancia patrimonial»

XXIV. «Artículo 51. Concepto

Los bienes muebles que posean alguno de los valores señalados en el artículo 1 de esta ley en grado relevante, aunque sin la singularidad propia de los bienes declarados de interés cultural, serán incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, con la calificación de Bienes Muebles de Relevancia Patrimonial, a los efectos de su adecuada protección, conservación, estudio y conocimiento público. La inclusión podrá hacerse a título individual, como colección o en concepto de fondos de museos, archivos, bibliotecas y demás centros de depósito cultural previstos en la presente ley.»

XXV. «Artículo 52. Procedimiento

1. La inclusión de bienes muebles en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano se hará mediante resolución de la conselleria competente en materia de cultura, previa la tramitación del correspondiente procedimiento, de oficio o a instancia de sus propietarios o poseedores legítimos o del ayuntamiento o con el conocimiento del mismo, donde se halle situado el bien. El expediente habrá de ser resuelto en el plazo de seis meses desde la solicitud o la incoación de oficio. La denegación, en su caso, de la solicitud de incoación habrá de ser motivada.

2. La incoación del procedimiento determinará la aplicación inmediata del régimen de protección previsto en esta ley para los bienes muebles de relevancia patrimonial.

3. La resolución dará lugar a la inscripción del bien en la Sección 3.ª del Inventario, salvo en el caso de bienes del patrimonio documental, bibliográfico o audiovisual de relevancia patrimonial, cuya inscripción se hará en la Sección 4.ª, y se notificará a la Administración del estado a los efectos de la correspondiente inscripción en el Inventario General de Bienes Muebles del Patrimonio Histórico Español.»

XXVI. «Artículo 53. Régimen de protección

Será de aplicación a los Bienes Muebles de Relevancia Patrimonial lo dispuesto en el artículo 41 sobre uso y conservación de los Bienes Muebles de Interés Cultural, así como la prohibición de disgregación de colecciones establecida en el artículo 44.»

XXVII. «Sección tercera

De los Bienes Inmateriales de Relevancia Local.»

XXVIII. «Artículo 55. Concepto

Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 45 de esta ley, se incluirán en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, con la calificación de bienes inmateriales de relevancia local, aquellas creaciones, conocimientos, prácticas, técnicas, usos y actividades más representativas y valiosas de la cultura y las formas de vida tradicionales valencianas. Igualmente se incluirán los bienes inmateriales que sean expresiones de las tradiciones del pueblo valenciano en sus manifestaciones musicales, artísticas, gastronómicas o de ocio, y en especial aquellas que han sido objeto de

transmissió oral i les que mantenen i potencien l'ús del valencià.»

XXIX. «Article 56. Procediment

1. La inclusió en l'Inventari dels Béns Immaterials, quan no siguen objecte de declaració com a béns d'interés cultural, es farà mitjançant una resolució de la conselleria competent en matèria de cultura, amb la tramitació prèvia del corresponent procediment, iniciat d'ofici o a instància de qualsevol persona. La incoació, la denegació de la qual haurà de ser motivada, es notificarà a les entitats, públiques o privades, directament relacionades amb la pràctica o coneixement de què es tracte.

2. La resolució es dictarà en el termini d'un any des de la sol·licitud o la incoació d'ofici i donarà lloc a la inscripció del bé en la secció 5.ª de l'inventari.

3. En el procediment per a la inclusió en l'Inventari de Béns Immaterials de Naturalesa Tecnològica de Rellevància Patrimonial a què es referix l'article 26.1.D. d'esta llei, s'haurà de demanar informe de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de noves tecnologies.»

XXX. «Article 58. Concepte

1. Formen part del patrimoni arqueològic valencià els béns immobles, objectes, vestigis i qualssevol altres senyals de manifestacions humanes que tinguen els valors propis del patrimoni cultural i el coneixement dels quals requereixca l'aplicació de mètodes arqueològics, tant si es troben en la superfície com en el subsòl o davall les aigües i hagen sigut o no extrets. També formen part del patrimoni arqueològic els elements geològics relacionats amb la història de l'ésser humà, els seus orígens i antecedents.

2. Integren el patrimoni paleontològic valencià els béns mobles i els jaciments que continguen fòssils d'interés rellevant.

3. Els ajuntaments, a través del planejament urbanístic, hauran de delimitar les àrees existents en el seu terme municipal que puguen contindre restes arqueològiques o paleontològiques. La delimitació serà efectuada pel Servei Municipal d'Arqueologia i Paleontologia o per tècnics competents i qualificats en les esmentades matèries, i s'elevant a la conselleria competent en matèria de cultura per a l'aprovació. En cas de ser aprovada, l'àrea o les àrees delimitades, s'inclouran en el catàleg de béns i espais protegits del municipi com a àrees de vigilància arqueològica o paleontològica, la norma de protecció urbanística del qual assegurarà la seua subjecció al que disposa l'article 62 d'esta llei.

4. De conformitat amb allò que s'ha preceptuat en esta llei, les àrees de vigilància arqueològica i paleontològica d'especial valor hauran de ser incloses en els catàlegs de béns i espais protegits amb la qualificació de béns de rellevància local i seran inscrites en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià amb la denominació d'espais de protecció arqueològica o paleontològica. Si és el cas, en funció dels seus valors, podran accedir a la declaració de bé d'interés cultural, com a zona arqueològica o paleontològica.

5. Sense perjudi de les disposicions especials contingudes en el present títol, les restes materials de valor cultural el descobriment de les quals siga producte d'actuacions arqueològiques, així com les restes o vestigis fòssils, seran inclosos en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, individualment o com a col·lecció arqueològica o paleontològica, d'acord amb el que preveu esta llei.

6. A l'efecte d'esta llei, s'entén per servicis municipals d'arqueologia i paleontologia aquells departaments o institucions municipals, amb arqueòlegs o paleontòlegs titulats, encarregats de l'execució i supervisió tècnica de les inter-

transmisión oral y las que mantienen y potencian el uso del valenciano.»

XXIX. «Artículo 56. Procedimiento.

1. La inclusión en el Inventario de los bienes inmateriales, cuando no fueren objeto de declaración como Bienes de Interés Cultural, se hará mediante resolución de la Conselleria competente en materia de cultura, previa la tramitación del correspondiente procedimiento, iniciado de oficio o a instancia de cualquier persona. La incoación, cuya denegación habrá de ser motivada, se notificará a las entidades, públicas o privadas, directamente relacionadas con la práctica o conocimiento de que se trate.

2. La resolución se dictará en el plazo de un año desde la solicitud o la incoación de oficio y dará lugar a la inscripción del bien en la sección 5.ª del inventario.

3. En el procedimiento para la inclusión en el Inventario de Bienes Inmateriales de Naturaleza Tecnológica de Relevancia Patrimonial a los que se refiere el artículo 26.1.D. de esta ley, se deberá recabar informe del órgano de la administración de la Generalitat competente en materia de nuevas tecnologías.»

XXX. «Artículo 58. Concepto

Forman parte del patrimonio arqueológico valenciano los bienes inmuebles, objetos, vestigios y cualesquiera otras señales de manifestaciones humanas que tengan los valores propios del patrimonio cultural y cuyo conocimiento requiera la aplicación de métodos arqueológicos, tanto si se encuentran en la superficie como en el subsuelo o bajo las aguas y hayan sido o no extraídos. También forman parte del patrimonio arqueológico los elementos geológicos relacionados con la historia del ser humano, sus orígenes y antecedentes.

2. Integran el patrimonio paleontológico valenciano los bienes muebles y los yacimientos que contengan fósiles de interés relevante.

3. Los ayuntamientos, a través de su planeamiento urbanístico, deberán delimitar las áreas existentes en su término municipal que puedan contener restos arqueológicos o paleontológicos. La delimitación será efectuada por el Servicio Municipal de Arqueología y Paleontología o por técnicos competentes y cualificados en las citadas materias y se elevará a la conselleria competente en materia de cultura para su aprobación. En caso de ser aprobada, el área o las áreas delimitadas, se incluirán en el catálogo de bienes y espacios protegidos del municipio como áreas de vigilancia arqueológica o paleontológica, cuya norma de protección urbanística asegurará su sujeción a lo dispuesto en el artículo 62 de la presente ley.

4. De conformidad con lo preceptuado en esta ley, las áreas de vigilancia arqueológica y paleontológica de especial valor deberán ser incluidas en los catálogos de bienes y espacios protegidos con la calificación de bienes inmuebles de relevancia local y serán inscritas en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano con la denominación de espacios de protección arqueológica o paleontológica. En su caso, en función de sus valores, podrán acceder a la declaración de bien de interés cultural, como zona arqueológica o paleontológica.

5. Sin perjuicio de las disposiciones especiales contenidas en el presente título, los restos materiales de valor cultural cuyo descubrimiento sea producto de actuaciones arqueológicas, así como los restos o vestigios fósiles, serán incluidos en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, individualmente o como colección arqueológica o paleontológica, con arreglo a lo previsto en esta ley.

6. A los efectos de la presente ley, se entiende por Servicios Municipales de Arqueología y Paleontología aquellos departamentos o instituciones municipales, con arqueólogos o paleontólogos titulados, encargados de la ejecución y supervisión téc-

vencions arqueològiques o paleontològiques que es realitzen en el seu terme municipal. Reglamentàriament es determinaran les seues competències i funcions. La conselleria competent en matèria de cultura o altres institucions supramunicipals podran gestionar este servici en aquells municipis amb què així es convenie»

XXXI. «Article 62. Actuacions arqueològiques o paleontològiques prèvies a l'execució d'obres

1. Per a la realització d'obres o un altre tipus d'intervencions o activitats que impliquen remoció de terres, si-guen públiques o privades, en zones, espais de protecció, i àrees de vigilància arqueològiques o paleontològiques, així com, en absència de catàleg aprovat segons els requisits d'esta llei, en tots aquells àmbits en què es conega o presumisca fundadament l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques d'interés rellevant, el promotor haurà d'aportar davant de la conselleria competent en matèria de cultura un estudi previ subscrit per un tècnic competent sobre els efectes que estes puguen causar en les restes d'esta naturalesa. En cas que per a l'elaboració de l'estudi previ siga necessari escometre alguna de les actuacions previstes en l'article 59 estes seran autoritzades en els termes dels articles 60 i 64.

2. L'ajuntament competent per a atorgar la llicència o, si és el cas, l'entitat pública responsable de l'obra, intervenció o activitat remetrà un exemplar de l'estudi mencionat en l'apartat anterior a la conselleria competent en matèria de cultura, que, a la vista d'este, determinarà la necessitat o no d'una actuació arqueològica o paleontològica prèvia a càrrec del promotor, a qui s'aplicarà el que disposen els articles 60 i 64 d'esta llei. Una vegada realitzada l'actuació arqueològica o paleontològica la conselleria determinarà, a través de la corresponent autorització administrativa, les condicions a què haja d'ajustar-se l'obra, intervenció o activitat a realitzar.

3. Els ajuntaments no concediran cap llicència o permís en els casos assenyalats en l'apartat anterior sense que s'haja aportat el corresponent estudi previ arqueològic i paleontològic i s'haja obtingut l'autorització de la conselleria competent en matèria de cultura esmentada també en l'apartat anterior.

4. Tot acte realitzat que contravinga el que disposa este article es considerarà il·legal i se li aplicarà el que disposa l'article 37 d'esta llei».

XXXII. «Article 79. Inclusió en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià

1. Els fons i les obres del patrimoni documental, bibliogràfic i audiovisual valencià de rellevant valor cultural que estiguen inclosos en els corresponents censos o catàlegs seran inscrits mitjançant una resolució de la conselleria competent en matèria de cultura, amb la tramitació prèvia del procediment previst en l'article 52, en la secció 4.ª de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, i gaudiran del règim de protecció que esta llei preveu per als béns mo-bles de rellevància patrimonial.

2. Els béns esmentats en l'apartat anterior que per la personalitat del seu autor o compilador, el seu interès històric o els seus valors intrínsecs tinguen especial importància per al patrimoni cultural valencià, podran ser declarats béns d'interés cultural conforme al procediment establert en l'article 27 d'esta llei.

3. Excepcionalment, quan així ho exigisca la protecció de determinats béns o col·leccions documentals, bibliogràfiques o audiovisuals, podrà iniciar-se el procediment per a la declaració com a bé d'interés cultural sense estar inclosos en els corresponents censos o catàlegs.

nica de las intervenciones arqueológicas o paleontológicas que se lleven a cabo en su término municipal. Reglamentariamente se determinarán sus competencias y funciones. La conselleria competente en materia de cultura u otras instituciones supramunicipales, podrán gestionar este servicio en aquellos municipios con los que así se conviniese».

XXXI. «Artículo 62. Actuaciones arqueológicas o paleontológicas previas a la ejecución de obras

1. Para la realización de obras u otro tipo de intervenciones o actividades que impliquen remoción de tierras, sean públicas o privadas, en zonas, espacios de protección, y áreas de vigilancia arqueológicas o paleontológicas, así como, en ausencia de catálogo aprobado según los requisitos de la presente ley, en todos aquellos ámbitos en los que se conozca o presuma fundadamente la existencia de restos arqueológicos o paleontológicos de interés relevante, el promotor deberá aportar ante la conselleria competente en materia de cultura un estudio previo suscrito por técnico competente sobre los efectos que las mismas pudieran causar en los restos de esta naturaleza. En caso de que para la elaboración del estudio previo resulte necesario acometer alguna de las actuaciones previstas en el artículo 59 las mismas serán autorizadas en los términos de los artículos 60 y 64.

2. El ayuntamiento competente para otorgar la licencia o, en su caso, la entidad pública responsable de la obra, intervención o actividad remitirá un ejemplar del estudio mencionado en el apartado anterior a la Conselleria competente en materia de cultura, que, a la vista del mismo, determinará la necesidad o no de una actuación arqueológica o paleontológica previa a cargo del promotor, a la que será de aplicación lo dispuesto en los artículos 60 y 64 de esta ley. Una vez realizada la actuación arqueológica o paleontológica la conselleria determinará, a través de la correspondiente autorización administrativa, las condiciones a que deba ajustarse la obra, intervención o actividad a realizar.

3. Los ayuntamientos no concederán ninguna licencia o permiso en los casos señalados en el apartado anterior sin que se haya aportado el correspondiente estudio previo arqueológico y paleontológico y se haya obtenido la autorización de la conselleria competente en materia cultura citada también en el apartado anterior.

4. Todo acto realizado contraviniendo lo dispuesto en este artículo se considerará ilegal y le será de aplicación lo dispuesto en el artículo 37 de esta ley».

XXXII. «Artículo 79. Inclusión en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano

1. Los fondos y obras del patrimonio documental, bibliográfico y audiovisual valenciano que posean relevante valor cultural y estén incluidos en sus correspondientes Censo o Catálogo serán inscritos, mediante resolución de la Conselleria competente en materia de Cultura, previa la tramitación del procedimiento previsto en el artículo 52, en la Sección 4.ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano y gozarán del régimen de protección que esta ley prevé para los bienes muebles de relevancia patrimonial.

2. Los bienes mencionados en el apartado anterior que, por la personalidad de su autor o recopilador, su interés histórico o sus valores intrínsecos tengan especial importancia para el patrimonio cultural valenciano, podrán ser declarados bienes de interés cultural conforme al procedimiento establecido en el artículo 27 de esta ley.

3. Excepcionalmente, cuando así lo exija la protección de determinados bienes o colecciones documentales, bibliográficas o audiovisuales, podrá iniciarse el procedimiento para su declaración como bien de interés cultural sin estar incluidos en los correspondientes Censo o Catálogo.

4. S'exceptuen del que disposa este article els fons dels arxius i biblioteques de titularitat estatal, que es regiran per la legislació de l'Estat sense perjudi, si és el cas, de la seua gestió per la Generalitat».

Article 2

Modificació de les disposicions addicionals en la Llei 4/1998, d'11 de juny de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, i introducció de dos noves amb la següent redacció:

«Primera. Béns d'Interés Cultural declarats abans de l'entrada en vigor de la present llei.

1. Es consideraran béns d'interés cultural integrants del patrimoni cultural valencià tots els béns existents al territori de la Comunitat Valenciana que a l'entrada en vigor d'aquesta llei hagen sigut declarats béns d'interés cultural a l'empara de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, tant mitjançant un expedient individualitzat, com en virtut del que estableix l'article 40.2 d'aquesta llei i les seues disposicions addicionals primera i segona. Tots aquests béns s'inscriuran en la secció primera de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià i quedaran subjectes al règim establert en la present llei per a aquesta classe de béns.

2. La conselleria competent en matèria de cultura elaborarà, per a l'aprovació pel Govern Valencià, la relació de les coves i abrics que continguén manifestacions d'art rupestre, els castells i els escuts, emblemes, pedres heràldiques, rolles de justícia, creus de terme i la resta de peces i monuments d'índole anàloga de més de 100 anys d'antiguitat, declarats tots ells béns d'interés cultural integrants del patrimoni cultural valencià per efecte del que disposa l'apartat anterior.

3. En qualsevol cas, es consideraran béns d'interés cultural valencià tots els documents depositats en l'Arxiu de la Corona d'Aragó que tinguen relació directa o indirecta amb el procés històric de l'antic Regne de València, avui Comunitat Valenciana, així com pel seu significat especial el Reial Monestir de Santa Maria de la Valldigna, que és temple espiritual, polític, històric i cultural de l'antic Regne de València, avui Comunitat Valenciana. És igualment símbol de la grandesa i sobirania del poble valencià reconegut com a nacionalitat històrica. Conseqüentment amb aquesta declaració:

El Consell, en els pressupostos de la Generalitat de cada any, inclourà els crèdits necessaris per a la restauració, conservació i manteniment del Reial Monestir de Santa Maria de la Valldigna.

Una llei de la Generalitat regularà la destinació i utilització del Reial Monestir de Santa Maria de la Valldigna com a punt de trobada i unió sentimental de tots els valencians i com a centre d'investigació i estudi per a la recuperació de la història de la Comunitat Valenciana.

Segona.

Altres béns inventariats abans de l'entrada en vigor de la present llei.

Els béns mobles i els fons de museus i col·leccions museogràfiques, arxius i biblioteques existents a la Comunitat Valenciana que a l'entrada en vigor d'aquesta llei estiguen inscrits en l'Inventari General de Béns Mobles del Patrimoni Històric Espanyol passaran a formar part de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià, i s'inscriuran en la secció que corresponga segons el que estableix

4. Se exceptúan de lo dispuesto en este artículo los fondos de los archivos y bibliotecas de titularidad estatal, que se regirán por la legislación del Estado sin perjuicio, en su caso, de la gestión de los mismos por la Generalitat».

Artículo 2

Modificación de las disposiciones adicionales en la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, e introducción de dos nuevas con la siguiente redacción:

«Primera. Bienes de Interés Cultural declarados con anterioridad a la entrada en vigor de la presente Ley.

1. Se consideran bienes de interés cultural integrantes del patrimonio cultural valenciano todos los bienes existentes en el territorio de la Comunitat Valenciana que a la entrada en vigor de la presente Ley hayan sido declarados bienes de interés cultural al amparo de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español, tanto mediante expediente individualizado como en virtud de lo establecido en el artículo 40.2 de dicha ley y en sus disposiciones adicionales primera y segunda. Todos estos bienes se inscribirán en la sección 1.ª del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano y quedarán sujetos al régimen establecido en la presente ley para esta clase bienes.

2. La conselleria competente en materia de cultura elaborará, para su aprobación por el Consell, la relación de las cuevas y abrigos que contengan manifestaciones de arte rupestre, los castillos y los escudos, emblemas, piedras heráldicas, rollos de justicia, cruces de término y demás piezas y monumentos de índole análoga de más cien años de antigüedad, declarados todos ellos bienes de interés cultural integrantes del patrimonio cultural valenciano por efecto de lo dispuesto en el apartado anterior.

3. En cualquier caso, se considerarán bienes de interés cultural valenciano todos los documentos depositados en el Archivo de la Corona de Aragón que tengan relación directa o indirecta con el proceso histórico del antiguo Reino de Valencia, hoy Comunitat Valenciana, así como por su especial significado el Real Monasterio de Santa María de la Valldigna que es templo espiritual, político, histórico y cultural del antiguo Reino de Valencia, hoy Comunitat Valenciana. Es, igualmente, símbolo de la grandeza y soberanía del pueblo valenciano reconocido como nacionalidad histórica. Consecuentemente con esta declaración:

El Consell, en los presupuestos de la Generalitat de cada año, incluirá los créditos necesarios para la restauración, conservación y mantenimiento del Real Monasterio de Santa María de la Valldigna.

Una ley de la Generalitat regulará el destino y utilización del Real Monasterio de Santa María de la Valldigna como punto de encuentro y unión sentimental de todos los valencianos y como centro de investigación y estudio para la recuperación de la historia de la Comunitat Valenciana.

Segunda.

Otros bienes inventariados con anterioridad a la entrada en vigor de la presente ley.

Los bienes muebles y los fondos de museos y colecciones museográficas, archivos y bibliotecas existentes en la Comunitat Valenciana que a la entrada en vigor de la presente Ley se hallen inscritos en el Inventario General de Bienes Muebles del Patrimonio Histórico Español pasarán a formar parte del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano, inscribiéndose en la sección que corresponda según lo establecido

aquesta llei, sense necessitat de la tramitació de l'expedient previ a què fa referència l'article 52.

Tercera

Fundacions culturals

La Generalitat vetlarà per la conservació, recuperació i difusió dels elements essencials de la identitat dels valencians com a poble. A tal fi, en l'exercici de les seues competències i potestats, dins del marc previst per la legislació reguladora de les fundacions, exercirà el dret de fundació per mitjà de la creació d'entitats que, presidides pel president de la Generalitat, com a més alt representant de la Comunitat Valenciana, tindran per objecte la recuperació del patrimoni moble i immoble històric de la Comunitat Valenciana, la recuperació, conservació i difusió del patrimoni immaterial de la Comunitat Valenciana, i la celebració d'esdeveniments que rememoren els fets històrics més rellevants de la nostra història com a poble.

Amb este fi, el Consell instarà la reforma dels estatuts de la Fundació de la Comunitat Valenciana Jaume II el Just i de la Fundació de la Comunitat Valenciana «Llum de les Imatges», i procedirà a la creació d'una nova entitat anomenada «Fundació Renaixença de la Comunitat Valenciana» a fi de complir el que preveu el paràgraf anterior.

Quarta

Actualització i adaptació de les seccions primera i segona de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià

A fi d'actualitzar i adaptar a les determinacions d'esta llei el reconeixement i classificació dels béns immobles que hagen comptat amb expedient per a la seua declaració cultural amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 4/1998, de la Generalitat, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, la conselleria competent en matèria de cultura, amb un informe previ de dos de les institucions consultives de les així reconegudes en l'article 7, elevarà al Consell, per a la seua aprovació per decret, la relació de béns a inscriure en la secció primera o secció segona de l'Inventari de General del Patrimoni Cultural Valencià, d'acord amb el seu valor cultural i amb la categoria que corresponga.

Podran declarar-se també pel mateix procediment aquells béns pertanyents a l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana, que havent sigut objecte de reconeixement cultural entre 1936 i 1939, no hagen vist convalidada o reestablida la seua declaració amb posterioritat.

Els béns immobles així inscrits gaudiran amb caràcter general del reconeixement i es beneficiaran de les mesures de protecció i de foment que per a les seues corresponents figures estableix esta llei, sense perjudi de la complementació gradual de les seues declaracions conforme el que estableix l'apartat segon de la disposició transitòria primera de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià.

Quinta

Reconeixement legal de béns de rellevància local, en atenció a la seua naturalesa patrimonial

Tenen la consideració de béns de rellevància local, i amb esta denominació hauran de ser inclosos en els respectius catàlegs de béns i espais protegits, les següents categories d'elements arquitectònics: els nuclis històrics tradicionals, així denominats conforme a la legislació urbanística, els «pous o caves de neu» o neveres, les ximeneres de tipus industrial construïdes de rajola anteriors al 1940, els antics molins de vent, les barraques tradicionals de la comarca de

en esta ley, sin necesidad de la tramitación del expediente previo a que hace referencia el artículo 52.

Tercera.

Fundaciones culturales

La Generalitat velará por la conservación, recuperación y difusión de los elementos esenciales de la identidad de los valencianos como pueblo. A tal fin, en el ejercicio de sus competencias y potestades, dentro del marco previsto por la legislación reguladora de las fundaciones, ejercerá el derecho de fundación mediante la creación de entidades que, presididas por el presidente de la Generalitat, en tanto más alto representante de la Comunitat Valenciana, tendrán por objeto la recuperación del patrimonio mueble e inmueble histórico de la Comunitat Valenciana, la recuperación, conservación y difusión del patrimonio inmaterial de la Comunitat Valenciana, y la celebración de eventos que rememoren los acontecimientos históricos más relevantes de nuestra historia como pueblo.

Con este fin, el Consell instará la reforma de los estatutos de la Fundación de la Comunitat Valenciana Jaume II el Just y de la Fundación de la Comunitat Valenciana «Luz de las Imágenes», y procederá a la creación de una nueva entidad llamada «Fundación Renaixença de la Comunitat Valenciana» con el objeto de dar cumplimiento a lo previsto en el párrafo anterior

Cuarta

Actualización y adaptación de la secciones 1.ª y 2.ª del Inventario General del Patrimoni Cultural Valencià

Con el fin de actualizar y adaptar a las determinaciones de la presente ley el reconocimiento y clasificación de los bienes inmuebles que hayan contado con expediente para su declaración cultural con anterioridad a la entrada en vigor de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, la conselleria competente en materia de cultura, previo informe de dos de las instituciones consultivas de las así reconocidas en el artículo 7, elevará al Consell, para su aprobación por decreto, la relación de bienes a inscribir en la sección 1.ª o sección 2.ª del Inventario de General del Patrimoni Cultural Valencià, de acuerdo con su valor cultural y con la categoría que corresponda.

Podrán asimismo declararse por el mismo procedimiento aquellos bienes pertenecientes al ámbito territorial de la Comunitat Valenciana que habiendo sido objeto de reconocimiento cultural entre 1936 y 1939, no hubiesen visto convalidada o reestablecida su declaración con posterioridad.

Los bienes inmuebles así inscritos gozarán a todos los efectos del reconocimiento y se beneficiarán de las medidas de protección y de fomento que para sus correspondientes figuras establece la presente ley, sin perjuicio de la complementación paulatina de sus declaraciones conforme lo establecido en el apartado segundo de la disposición transitoria primera de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià.

Quinta.

Reconocimiento legal de bienes inmuebles de relevancia local, en atención a su naturaleza patrimonial.

Tienen la consideración de bienes inmuebles de relevancia local, y con esta denominación deberán ser incluidos en los respectivos catálogos de bienes y espacios protegidos, las siguientes categorías de elementos arquitectónicos: los núcleos históricos tradicionales, así denominados conforme a la legislación urbanística, los «pous o caves de neu» o neveras, las chimeneas de tipo industrial construidas de ladrillo anteriores a 1940, los antiguos molinos de viento, las barracas tradicionales

l'Horta de València, les llotges i sales comunals anteriors al segle XIX, l'arquitectura religiosa anterior a l'any 1940 incloent-hi els calvaris tradicionals que estiguen concebuts autònomament com a tals, i els panells ceràmics exteriors anteriors a l'any 1940.

No obstant això, mitjançant una resolució de la conselleria competent en matèria de cultura, es podrà exceptuar este reconeixement per a elements que, analitzats singularment, no acrediten reunir valors culturals suficients per a la seua inclusió en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià».

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Establiment d'entorns mínims de protecció per a immobles

Per a l'aplicació de l'activitat tutelar en els entorns de protecció dels béns d'interés cultural, i fins que no es formalitze la seua delimitació a través del procediment establert en l'article 39 o, excepcionalment, per mitjà de la complementació prevista en la disposició transitòria primera de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, s'establixen els següents entorns mínims de protecció:

Per a béns d'interés cultural que hagen tingut entorn de protecció publicat en diari oficial, promogut o emés informe favorable per la conselleria competent en matèria de cultura, els definits en els dits procediments.

Per a la resta dels casos:

En béns d'interés cultural situats en àmbits urbans: l'espai resultant de sumar a l'illa on s'ubica l'immoble els espais públics confrontants amb ella i les illes que entren en contacte amb els dits espais públics.

En béns d'interés cultural situats en àmbits no urbans: l'espai comprés en una distància de 200 metres, a comptar del contorn extern del bé o dels seus hipotètics vestigis.

En béns d'interés cultural situats en àmbits periurbans: l'espai resultant de juxtaposar els espais constituïts per mitjà de les regles precedents.

Segona

Terminis per a la provisió de planejament especial

Els municipis en què a l'entrada en vigor de la present modificació hi haja algun immoble declarat bé d'interés cultural hauran d'elaborar, en el termini d'un any, el pla especial de protecció a què es referix l'article 34.2, i prèvia validació patrimonial favorable, aprovar-lo provisionalment i remetre'l a l'òrgan competent per a la seua aprovació definitiva. Si ja hi ha aprovat un pla especial, o un altre instrument de planejament amb la mateixa finalitat, podran, en el mateix termini, sotmetre'l a convalidació per mitjà de l'informe de la conselleria competent en matèria de cultura previst en el mateix article o adaptar-lo, amb les modificacions oportunes, a les determinacions establides en esta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Autorització per al desplegament reglamentari

S'autoritza el Consell per a dictar totes les disposicions reglamentàries que siguen necessàries per al desenvolupament i l'aplicació d'esta llei.

de la comarca de l'Horta de Valencia, las lonjas y salas comunales anteriores al siglo XIX, la arquitectura religiosa anterior al año 1940 incluyendo los calvarios tradicionales que estén concebidos autónomamente como tales, y los paneles cerámicos exteriores anteriores al año 1940.

No obstante, mediante resolución de la conselleria competente en materia de cultura, se podrá exceptuar este reconocimiento para elementos que, analizados singularmente, no acrediten reunir valores culturales suficientes para su inclusión en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano».

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera

Establecimiento de entornos mínimos de protección para inmuebles

Para la aplicación de la actividad tutelar en los entornos de protección de los bienes de interés cultural, y hasta que no se formalice su delimitación a través del procedimiento establecido en el art. 39 o, excepcionalmente, mediante la complementación contemplada en la disposición transitoria primera de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, se establecen los siguientes entornos mínimos de protección:

Para bienes de interés cultural que hayan contado con entorno de protección publicado en diario oficial, promovido o informado favorablemente por la conselleria competente en materia de cultura, los definidos en dichos procedimientos.

Para el resto de los casos:

En bienes de interés cultural situados en ámbitos urbanos: el espacio resultante de sumar a la manzana donde se ubica el inmueble, los espacios públicos colindantes con ella y las manzanas que entren en contacto con dichos espacios públicos.

En bienes de interés cultural situados en ámbitos no urbanos: el espacio comprendido en una distancia 200 metros, a contar desde el contorno externo del bien o de sus hipotéticos vestigios.

En bienes de interés cultural situados en ámbitos periurbanos: el espacio resultante de juxtaponer los espacios constituidos mediante las reglas precedentes.

Segunda

Plazos para la provisión de planeamiento especial

Los municipios en los que a la entrada en vigor de la presente modificación hubiere algún inmueble declarado bien de interés cultural deberán, en el plazo de un año, elaborar el plan especial de protección a que se refiere el artículo 34.2, y previa validación patrimonial favorable, aprobarlo provisionalmente y remitirlo al órgano competente para su aprobación definitiva. Si hubiera ya aprobado un plan especial, u otro instrumento de planeamiento con el mismo objeto, podrán, en el mismo plazo, someterlo a convalidación mediante el informe de la conselleria competente en materia de cultura previsto en el mismo artículo o adaptarlo, con las modificaciones oportunas, a las determinaciones establecidas en la presente ley.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

Autorización para el desarrollo reglamentario

Se autoriza al Consell para dictar todas las disposiciones reglamentarias que sean necesarias para el desarrollo y la aplicación de esta ley.

Segona*Entrada en vigor*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat*.

E. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ**4. Proposicions no de llei i altres proposicions**

Proposició no de llei sobre la presentació d'un pla de viabilitat de RTVV, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa (RE número 50.844).

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS VALENCIANES

La Mesa de les Corts Valencianes, en la reunió del dia 20 de setembre de 2006, oïda la Junta de Síndics, ha acordat tramitar la Proposició no de llei sobre la presentació d'un pla de viabilitat de RTVV, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa (RE número 50.844).

Per tal d'acomplir el que hi ha disposat en els articles 91.1 i 155 punts 1 i 3 del RCV, s'ordena publicar en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes* aquesta proposició no de llei i, alhora, es recorda als grups parlamentaris que hi poden presentar esmenes fins a sis hores abans del començament de la Comissió de Control de l'Actuació de RTVV i Societats que en Depenen en què haja de debatre's, la data de la qual serà comunicada oportunament.

Palau de les Corts Valencianes
València, 20 de setembre de 2006

El president,
Julio de España Moya

A LA MESA DE LES CORTS VALENCIANES

Dolors Pérez i Martí i Joan Ribó i Canut, diputada i síndic del Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, a l'empara del que hi ha disposat en els articles 154 i següents del RCV, tenen l'honor de presentar la proposició no de llei següent.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

RTVV es troba en l'actualitat amb un deute d'uns 1.000 milions d'euros i un índex d'audiència en mínims històrics; aquesta situació solament compta per part de la direcció per acomiadar 800 treballadors i treballadores, tots contractats amb sous precaris.

Però, front a aquesta situació compta, la cadena, amb contractacions milionàries mai justificades davant el fort endeutament de la cadena.

La consellera d'Esquerra Unida del País Valencià del Consell d'Administració denuncia per activa i per passiva la mala gestió i la necessitat d'aplicar un pla de viabilitat que condueca a salvaguardar RTVV.

Segunda*Entrada en vigor*

La presente ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat*.

E. PROPUESTAS DE RESOLUCIÓN**4. Proposiciones no de ley y otras proposiciones**

Proposición no de ley sobre la presentación de un plan de viabilidad de RTVV, presentada por el Grupo Parlamentario Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa (RE número 50.844).

PRESIDENCIA DE LAS CORTES VALENCIANAS

La Mesa de las Cortes Valencianes, en su reunión del día 20 de septiembre de 2006, oída la Junta de Síndics, ha acordado tramitar la Proposición no de ley sobre la presentación de un plan de viabilidad de RTVV, presentada por el Grupo Parlamentario Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa (RE núm. 50.844).

En cumplimiento de lo dispuesto en los artículos 91.1 y 155 puntos 1 y 3 del RCV, se ordena publicar en el *Boletín Oficial de las Cortes Valencianes* esta proposición no de ley y, al mismo tiempo, se recuerda a los grupos parlamentarios que pueden presentar enmiendas hasta seis horas antes del comienzo de la Comisión de Control de la Actuación de RTVV y sus Societats en que tenga que debatirse, cuya fecha será comunicada oportunamente.

Palau de les Corts Valencianes
Valencia, 20 de septiembre de 2006

El presidente,
Julio de España Moya

A LA MESA DE LAS CORTES VALENCIANAS

Dolors Pérez i Martí y Joan Ribó i Canut, diputada y síndic del Grupo Parlamentario Esquerra Unida-Els Verds-Esquerra Valenciana: Entesa, al amparo de lo dispuesto en los artículos 154 y siguientes del RCV, tienen el honor de presentar la siguiente proposición no de ley.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

RTVV se encuentra en la actualidad con una deuda de unos 1.000 millones de euros y un índice de audiencia en mínimos históricos; esta situación sólo cuenta por parte de la dirección para despedir a 800 trabajadores y trabajadoras, todos contratados con sueldos precarios.

Pero, frente a esta situación cuenta, la cadena, con contradicciones millonarias nunca justificadas ante el fuerte endeudamiento de la cadena.

La consellera de Esquerra Unida del País Valencià del Consejo de Administración denuncia por activa y por pasiva la mala gestión y la necesidad de aplicar un plan de viabilidad que conduzca a salvaguardar RTVV.